

1
Δ2018/1735

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
«ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΓΡ. ΦΟΥΣΑΣ
& ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ»
ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ 6-8, ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ.: 2103633310-311-312
FAX: 2103637894
e-mail: fousasan@otenet.gr

Αθήνα 20/9/2018

Ενώπιον του κ. Εισαγγελέως Πλημ/κών Αθηνών

ΕΓΚΛΗΣΗ

1. Ιωάννη Χαρδαλούπα του Δημητρίου, κατοίκου Εξωτερικού (Νέας Υόρκης ΗΠΑ) και προσωρινά διαμένοντος στο Νέο Βουτζά του Δήμου Μαραθώνος
2. Γεωργίας Μοσχού του Μιχαήλ, Νέου Βουτζά του Δήμου Μαραθώνος

ΚΑΤΑ

1. Ιωάννη Καπάκη, πρώην Γενικού Γραμματέα Πολιτικής Προστασίας του Υπουργείου Εσωτερικών, κατοίκου, ως εκ της πρώην εργασίας του, Αθηνών (Ευαγγελιστρίας αρ.2, Τ.Κ. 10563).
2. Ρένας Δούρου, Περιφερειάρχη Αττικής, κατοίκου, ως εκ της θέσεώς της, Αθηνών (Λ. Συγγρού 15-17, Τ.Κ. 15744).
3. Ηλία Ψινάκη, Δημάρχου Μαραθώνος Αττικής, κατοίκου, ως εκ της θέσεώς του, στο Δημαρχείο Μαραθώνος Αττικής.
4. Κατά των υπευθύνων των Γραφείων Πολιτικής Προστασίας Περιφέρειας Αττικής και του Δήμου Μαραθώνος Αττικής.
5. Κατά των αρμοδίων και υπευθύνων Αξιωματικών του Πυροσβεστικού Σώματος της Ελλάδος για την περιοχή της Ανατολικής Αττικής.

6. Κατά των αρμοδίων και υπευθύνων Αξιοματικών της Ελληνικής Αστυνομίας (ΕΛ.ΑΣ.) για την περιοχή της Ανατολικής Αττικής.

7. Κατά παντός, καθ' οιονδήποτε τρόπο, συνυπευθύνου και συνυπαιτίου για τα τραγικά συμβάντα από την πυρκαγιά της 23 και 24/7/2018 στην Ανατολική Αττική.

1. ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ:

Βρισκόμαστε, δυστυχώς, στην θλιβερή και τραγική θέση, να θρηνούμε τον άδικο χαμό δύο πολυαγαπημένων μας προσώπων, ήτοι της Μαρίας Μοσχού του Μιχαήλ, ετών 56 και της Ελισάβετ Χαρδαλούπα του Δημητρίου, ετών 26, τα οποία βρήκαν τραγικό θάνατο (απανθρακώθηκαν) κατά τη γνωστή και ολέθρια πυρκαγιά της 23^{ης} Ιουλίου 2018 στην Ανατολική Αττική και ειδικότερα στον οικισμό Νέου Βουτζά.

Πρόκειται για μία βιβλική και φονική καταστροφή, κατά την οποία, μέχρι σήμερα, ο απολογισμός είναι:

- α)** Βρήκαν τραγικό θάνατο 99 άνθρωποι, μεταξύ των οποίων και τα ανωτέρω δύο δικά μας πολυαγαπημένα άτομα, εκ των οποίων η πρώτη, μητέρα του πρώτου από εμάς και αδελφή της δεύτερης, ενώ η δεύτερη, αδελφή του πρώτου από εμάς.
- β)** Δεκάδες είναι και οι πολύ σοβαρά τραυματίες, που νοσηλεύονται, σε κρίσιμη κατάσταση, στα Νοσοκομεία της Αττικής.
- γ)** Κάηκαν στην περιοχή εκατοντάδες χιλιάδες δασικών εκτάσεων.
- δ)** Κατεστράφησαν ολοσχερώς πολλές χιλιάδες μόνιμες ή εξοχικές κατοικίες και άλλα κτίσματα, όπως και πολλά αυτοκίνητα.

Για τη βιβλική αυτή συνολική καταστροφή, όπως ασφαλώς, και για τον τραγικό θάνατο των ως άνω δικών μας ανθρώπων, ασφαλώς υπάρχουν τεράστιες ποινικές (και άλλες) ευθύνες των αρμοδίων και επιφορτισμένων κρατικών λειτουργών και οργάνων για τη πρόληψη, διαχείριση και

αντιμετώπιση παρόμοιων σοβαρών κρίσεων και έκτακτων φυσικών καταστροφών (πυρκαγιών, σεισμών, πλημμυρών, κ.λ.π.), και για τον λόγο αυτό, σπεύδουμε και εμείς να καταθέσουμε την παρούσα έγκλησή μας, παρά το ότι γνωρίζουμε, ότι από την Εισαγγελία του Αρείου Πάγου, ελήφθη σχετική πρωτοβουλία, και ήδη ενεργείται εκ μέρους Σας Προκαταρκτική Εξέταση, ενώ υπεβλήθησαν και σχετικές εγκλήσεις από συγγενείς και άλλων θυμάτων, κρίναμε, όμως, σκόπιμο, ότι θα πρέπει, να υποβάλλουμε και εμείς την παρούσα έγκλησή μας, και να δηλώσουμε παράσταση πολιτικής αγωγής για το κάθε ένα από τα δύο ως άνω θύματά μας, ώστε να καταστήσουμε, νομίμως και επισήμως, διάδικοι και να δηλώσουμε παράσταση πολιτικής αγωγής, ώστε να μπορούμε ν' ασκούμε τα νόμιμα δικαιώματά μας.

2. ΜΗΝΥΟΜΕΝΑ ΠΡΟΣΩΠΑ:

Μηνύουμε, λοιπόν, δια της παρούσης μας, τους ανωτέρω και ζητούμε την άσκηση κατ' αυτών σχετικής ποινικής δίωξης και την κατά το νόμο τιμωρία τους, για τα κατωτέρω ειδικά αναφερόμενα ποινικά αδικήματα, τα οποία, ως εκ της θέσεώς τους, δια παραλείψεως, ετέλεσαν.

Όλους τους παραπάνω μηνύουμε, λόγω του θεσμικού ρόλου του καθενός και των ρητώς προβλεπόμενων εκ των σχετικών νόμων και αποφάσεων υποχρεώσεων τους για κάθε περίπτωση πυρκαγιάς στη χώρα μας, και που, δυστυχώς, δεν συμμορφώθηκαν στις προβλεπόμενες υποχρεώσεις τους, ενώ αντιθέτως, υπέπεσαν σε πολύ σοβαρές και εγκληματικές παραλείψεις, όπως περιγράφονται κατωτέρω.

Βεβαίως, όπως συνεχώς ανακοινώνεται από τα ΜΜΕ, υπάρχει μέγιστο θέμα και με τις κυβερνητικές παραλείψεις και ευθύνες, πολύ δε περισσότερο, διότι ο ίδιος ο Πρωθυπουργός της χώρας Αλέξης Τσίπρας, από την πρώτη στιγμή, και αμέσως μετά την καταστροφή, στη συνεδρίαση του Υπουργικού Συμβουλίου είπε, ότι αναλαμβάνει τις πολιτικές ευ-

θύνες, τις δικές του και των αρμοδίων υπουργών του. Βεβαίως, οι πολιτικές ευθύνες είναι διαφορετικές από τις ποινικές, περί των οποίων γίνεται λόγος και στην παρούσα έγκλησή μας, αλλά η διάκρισή τους και ο διαχωρισμός τους είναι πολύ λεπτός και απαιτείται προς τούτο ειδική και εμπειριστατωμένη έρευνα, για να διακριβωθεί, εάν, πέραν των δημοσίως αναληφθεισών πολιτικών ευθυνών, υπάρχουν και ποινικές, για μερικά από τα μέλη της Κυβερνήσεως. Πολύ δε περισσότερο, διότι ακολούθησαν σχετικές παραιτήσεις αρμοδίων και υπευθύνων κατά τις στιγμές εκείνες υπουργών και υφυπουργών. Αυτό, όμως, όπως ήδη αναφέρθηκε, πρέπει, στα πλαίσια των σχετικών νόμων, ν' αποτελέσει, αντικείμενο της διεξαγόμενης δικαστικής μας έρευνας και, για το λόγο αυτό, επιφυλασσομέθω ρητά κάθε σχετικού δικαιώματος και ως προς το θέμα αυτό.

Θα πρέπει, όμως, να υπογραμμισθεί, ότι, σε περίπτωση που, κατά τη δικαστική έρευνα, διαπιστωθεί οποιαδήποτε εμπλοκή ή ευθύνη και κάποιου μέλους της Κυβέρνησης, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 86 του ισχύοντος Συντάγματος, μόνο η Βουλή έχει την αρμοδιότητα, να επιληφθεί και να ασκήσει τυχόν ποινική δίωξη, καθόσον στην παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου του Συντάγματος, ρητά διαλαμβάνεται, ότι «δίωξη, ανάκριση, προανάκριση, προκαταρκτική εξέταση, κατά των προσώπων αυτών (υπουργών και υφυπουργών) και για τα αδικήματα, που αναφέρονται στην παράγραφο 1 (του παρόντος άρθρου του Συντάγματος) δεν επιτρέπεται χωρίς προηγούμενη απόφαση της Βουλής». Εξάλλου, από τους συγγενείς κάποιων θυμάτων υπεβλήθη έγκληση ευθέως και κατά δύο μελών της Κυβέρνησης και ορθώς εκ μέρους Σας, βάσει του άρθρου 86 του Συντάγματος, διεβιβάσθη, μέσω της Εισαγγελίας του Αρείου Πάγου, προς τη Βουλή των Ελλήνων μόνο η εν λόγω έγκληση, ενώ συνεχίζεται και ορθώς η έρευνα εκ μέρους Σας για τα άλλα πρόσωπα, που δεν είναι μέλη της Κυβέρνησης.

Αυτό δε διότι, ύστερα από την αναθεώρηση του Συντάγματος του 2000/2001, η ποινική ευθύνη των μη μελών της Κυβέρνησης (συμμετόχων) και η πορεία της δικαστικής έρευνας είναι ανεξάρτητη από την τυχόν ποινική ευθύνη των μελών της Κυβέρνησης.

Επομένως, ορθώς με την παρούσα έγκλησή μας και στη φάση αυτή, δεν διαλαμβάνουμε και τυχόν ποινικές ευθύνες για υπουργούς, περί των οποίων όμως, όπως προαναφέρθηκε, επιφυλασσόμεθα ρητά.

3. ΠΛΗΡΗΣ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΨΗ ΚΑΙ ΤΡΑΓΙΚΕΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ Α- ΠΑΝΘΡΑΚΩΣΗΣ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΜΑΣ:

Α) Δυστυχώς, οι δύο ως άνω άνθρωποι μας βρήκαν τραγικό θάνατο, πλήρως εγκαταλελειμμένοι, τόσο από την Περιφέρεια και τους Δήμους, όσο και από την Πυροσβεστική και την Αστυνομία, αλλά και τους άλλους, κατά το νόμο, αρμόδιους και υπεύθυνους και αυτό έγινε κατά παράβαση της σχετικής ως κατωτέρω ειδικότερης νομοθεσίας της πατρίδας μας, σχετικά με την Πολιτική Προστασία.

Δεν είχαν ληφθεί εγκαίρως τα κατάλληλα μέτρα για την πρόληψη της πυρκαγιάς, όπως δεν καθαρίστηκαν οι δρόμοι, οι πλατείες και τα οικόπεδα από τα ξηρά χόρτα και κλαριά. Δεν συντάχθηκε εγκαίρως (από την Άνοιξη του 2018), όπως προβλέπεται από το Ν.3013/2002 και τον «ΞΕΝΟΚΡΑΤΗ» σχετικό ειδικό σχέδιο αντιμετώπισης δυσμενών καιρικών φαινομένων και γεγονότων, όπως και για πυρκαγιά, στην περιοχή, βάσει, ασφαλώς, και των υφιστάμενων πραγματικών καταστάσεων κάθε περιοχής.

Δεν ενημερώθηκαν εγκαίρως οι πολίτες και οι κάτοικοι των περιοχών της Ανατολικής Αττικής και ιδίως στο Μάτι, στο Ν. Βουτζά, στη Ραφήνα, κ.λ.π. και μάλιστα από την 22/7/2018 (προηγούμενη της τραγωδίας), ότι την επόμενη ημέρα (23/7) υπήρχε μέγας κίνδυνος πυρκαγιάς. Αυτό δε, πολύ περισσότερο, διότι η ΕΜΥ ενημέρωσε από την προηγούμενη (22/7)

τη Γενική Γραμματεία Πολιτικής Προστασίας, ότι την επομένη (23/7/2018) ο βαθμός επικινδυνότητας είναι 4, δηλ. ο ανώτερος κίνδυνος μεγάλης πυρκαγιάς, και με κίνδυνο μεγάλης επέκτασης και καταστροφής.

Επίσης, παρά την ως άνω ειδοποίηση εκ μέρους της ΕΜΥ ιδίως της Γενικής Γραμματείας Πολιτικής Προστασίας και ακολούθως του Π.Σ. Περιφέρειας Αττικής και των Δήμων, κ.λ.π., δεν συνεκλήθησαν, όπως προβλέπει ο νόμος, από την 22/7/2018, τα αρμόδια συντονιστικά όργανα (ΣΟΠΠ για την Περιφέρεια και ΣΤΟ για τους Δήμους) για την οργάνωση αντιμετώπισης της τυχόν πυρκαγιάς και τον εν γένει συντονισμό, ο οποίος είναι αρμοδιότητα των Περιφερειαρχών (πριν ήταν του Νομάρχη, ενώ τώρα των Περιφερειαρχών).

Αλλά ούτε και όταν εκδηλώθηκε η πυρκαγιά στην περιοχή του Νταού Πεντέλης και άρχισε, να επεκτείνεται προς το Ν. Βουτζά και στις άλλες εκεί περιοχές υπήρχε οποιαδήποτε ενημέρωση των κατοίκων, για το πώς θα διασωθούν και ούτε υπήρξε από τους αρμόδιους οποιαδήποτε άλλη βοήθεια. Πλήρης εγκατάλειψη και καμία παρουσία των αρμόδιων και υπευθύνων της Περιφέρειας, των Δήμων, της Πυροσβεστικής και της Αστυνομίας.

Το τραγικότερο δε είναι, ότι, όπως προαναφέρθηκε, ενώ από την 22/7/2018 υπήρξε ενημέρωση από την ΕΜΥ προς τη Γενική Γραμματεία Πολιτικής Προστασίας και από εκείνη προς την Περιφέρεια Αττικής, τους Δήμους και την Πυροσβεστική και την Αστυνομία, ότι την επομένη (23/7) θα υπάρχει μέγας κίνδυνος μεγάλης πυρκαγιάς στην Ανατ. Αττική, λόγω πολύ δυσμενών καιρικών συνθηκών, όμως, όταν περί ώρα 12.00 της 23/7/2018 εκδηλώθηκε μεγάλη πυρκαγιά στην περιοχή της Κινέττας, δόθηκε εντολή να μετακινηθούν εκεί όλα σχεδόν τα πυροσβεστικά μέσα (οχήματα, αεροσκάφη, πυροσβέστες κ.λ.π.) από την Ανατολική Αττική και έτσι, όταν περί ώρα 16.30 περίπου εκδηλώθηκε η πυρκαγιά στην περιοχή της Νταού Πεντέλης και άρχισε, να επεκτείνεται προς το Ν. Βου-

τζά και τις άλλες εκεί περιοχές, δεν υπήρχαν τα απαραίτητα πυροσβεστικά μέσα, είτε για την άμεση επέμβαση και ιδίως για την κατάσβεση της φωτιάς στο σημείο της έναρξης, δηλ. στο Νταού Πεντέλης, είτε για την παρεμπόδιση της επέκτασής της. Εάν υπήρχε σωστός συντονισμός και προγραμματισμός, θα έπρεπε, αφού από την προηγούμενη ημέρα (22/7) υπήρχε από την ΕΜΥ προς τη Γενική Γραμματεία Πολιτικής Προστασίας του Υπουργείου Εσωτερικών η σχετική ενημέρωση για βαθμό επικινδυνότητας 4 την επομένη (23/7), να παραμείνουν όλα τα πυροσβεστικά μέσα (επίγεια και εναέρια) στην Ανατολική Αττική και στην Κινέττα να πήγαιναν από άλλες περιοχές της χώρας (Κορινθία, Αρκαδία, Ηλεία, Αιτωλοακαρνανία, κ.λ.π.), όπου ο βαθμός επικινδυνότητας, βάσει του σχετικού χάρτη της ΕΜΥ (σχετ.1) ήταν πολύ μικρότερος και όχι ν' αδειάσει τελείως η Ανατολική Αττική, ενώ, όπως προαναφέρθηκε, υπήρχε ενημέρωση από την ΕΜΥ για βαθμό επικινδυνότητας 4, δηλ. ένα βαθμό πριν από το συναγερμό.

Για τον λόγο αυτό, όταν περί ώρα 16.30 εκδηλώθηκε η φωτιά σε συγκεκριμένο σημείο της Νταού Πεντέλης και άρχισε, να επεκτείνεται, τα αναγκαία πυροσβεστικά μέσα έλλειπαν από την Ανατολική Αττική και είχαν φύγει για την Κινέττα, και γι' αυτό, πέραν και των άλλων πολλών παραλείψεων, είχαμε τα γνωστά τραγικά αποτελέσματα (99 νεκροί μέχρι σήμερα κ.λ.π.).

B) Αναφέρονται κατωτέρω οι συνθήκες απανθράκωσης και θανάτου των δύο ως άνω πολυαγαπημένων ανθρώπων μας **και συγκεκριμένα:**

Την 21-7-2018, ημέρα Σάββατο (δύο ημέρες πριν από την τραγωδία), ο πρώτος από εμάς ήλθα στην Αθήνα από τη Ν. Υόρκη των ΗΠΑ, όπου εργαζομαι ως χρηματοοικονομικός σύμβουλος σε διάφορες εταιρείες των ΗΠΑ.

Έμεινα στο σπίτι μας, μαζί με τη μητέρα μου (Μαρία Μοσχού) και την αδελφή μου (Ελισάβετ Χαρδαλούπα) στο Νέο Βουτζά

Τη Δευτέρα το πρωί (23 Ιουλίου 2018) κατέβηκα για διάφορες εργασίες μου στην Αθήνα και επέστρεψα στο σπίτι μας περί ώρα 17.00 μ.μ.

Αφού έφτασα, με το αυτοκίνητό μου, στο σπίτι μας, είδα πολλούς καπνούς και την αδελφή μου να ρίχνει νερό με το λάστιχο σε διάφορα μέρη του σπιτιού μας και της αυλής μας, και έσπευσα να τη βοηθήσω και εγώ. Στη συνέχεια καταλάβαμε, ότι οι καπνοί γινόντουσαν μεγαλύτεροι και όλα έδειχναν, ότι η φωτιά ήταν στο δάσος και πλησίον στο Ν. Βουτζά και ότι προφανώς υπήρχε σοβαρός κίνδυνος για τα σπίτια μας και για όλους μας.

Δυστυχώς, δεν είδαμε πουθενά πυροσβεστικά οχήματα και ούτε εναέρια πυροσβεστικά μέσα. Την απουσία αυτή την είδαμε αρχικά αισιόδοξα, ήτοι, ότι αφού δεν υπήρχαν πυροσβεστικά μέσα δεν θα είναι σοβαρή και επικίνδυνη φωτιά, αλλά στη συνέχεια, αντιληφθήκαμε, ότι τα πράγματα έπαιρναν επικίνδυνες διαστάσεις και η παντελής απουσία πυροσβεστικών μέσων πλέον μας ανησύχησε ιδιαίτερα.

Μετά την 17.30 ώρα πέρασε τυχαία ένα περιπολικό όχημα της Αστυνομίας με δύο αστυνομικούς μέσα σ' αυτό. Τους ρωτήσαμε τι συμβαίνει και μας δήλωσαν, τελείως αορίστως, πλήρη άγνοια, αλλά στη συνέχεια μας είπαν «για καλό και κακό φύγετε», αλλά αυτό μας το είπαν τελείως ανεύθυνα και αόριστα, χωρίς να μας πουν, πού να πάμε και τι να κάνουμε για να σωθούμε.

Είχαμε, ως οικογένεια, δύο αυτοκίνητα. Εγώ μπήκα στο δικό μου και στο άλλο της αδερφής μου, η αδελφή μου ως οδηγός και η μητέρα μου ως συνοδηγός. Μπροστά η αδελφή μου και εγώ από πίσω με κατεύθυνση τη β' έξοδο Νέου Βουτζά για τη Λεωφόρο Μαραθώνος. Είδαμε μπροστά μας πύρινη κόλαση και είχε πολύ κίνηση από αυτοκίνητα, και αντιληφ-

θήκαμε, ότι θα κατευθυνόμασταν στο θάνατο. Προχωρήσαμε και απομακρυνθήκαμε μόνο 20-30 μέτρα απ το σπίτι, λόγω της μεγάλης κίνησης και των καπνών. Αμέσως, κατόπιν αυτού, έκανα αναστροφή και το ίδιο έκανε με το αυτοκίνητό της και η αδελφή μου.

Προχώρησα γύρω στα 400 μέτρα μέσα από φλόγες και αργότερα, όταν είχα καλύτερο οπτικό πεδίο διαπίστωσα, ότι η αδελφή μου δεν με είχε ακολουθήσει. Αμέσως επέστρεψα πίσω για να τις βρω και τις δύο (μητέρα και αδελφή) και να τις πάρω. Όταν γύρισα ήταν πλέον και οι δύο εκτός αυτοκινήτου, περίπου έξω από το σπίτι μας. Το αυτοκίνητο είχε τελείως καεί, ενώ και αυτές είχαν φανερά και πολύ σοβαρά εγκαύματα. Πονούσαν πολύ και τις επιβίβασα στο αυτοκίνητό μου και ειδικότερα η μητέρα μου μπροστά και η αδελφή μου πίσω, και φύγαμε με κατεύθυνση το Κέντρο Υγείας Νέας Μάκρης.

Οι εκεί αστυνομικοί μου είπαν να πάω στο Μάτι, παρά το γεγονός ότι τους έδειξα τις καμένες μητέρα και αδελφή μου. Πάλι, όμως, κομπούζιο επικρατούσε και ήμουν σίγουρος ότι στο σημείο εκείνο θα καιγόμασταν. Αποφάσισα να πάω στην Αθήνα και το έκανα τρέχοντας με 150 χιλιόμετρα την ώρα και πήγαινα και στο αντίθετο ρεύμα, για να σωθούν η μητέρα μου και η αδελφή μου, διότι έβλεπα ότι κινδυνεύουν από τα πολλά εγκαύματα που έφεραν στα σώματά τους.

Ύστερα από πολύ κόπο φτάσαμε στο Ιατρικό Αθηνών και αμέσως τις παίρνουν και τις δύο μέσα για άμεση νοσηλεία. Μας είπαν, όμως, στη συνέχεια, ότι δεν είχαν τμήμα εγκαυμάτων. Πέρασαν, δυστυχώς, δύο πολύτιμες ώρες διαβουλεύσεων και συσκέψεων, για το που θα έπρεπε να μεταφερθούν οι δύο σοβαρά τραυματίες. Μου είπαν για το Νοσοκομείο «ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ» και αυτό έκανα. Έτσι, διακομίστηκαν και οι δύο στον «Ευαγγελισμό», αλλά στη συνέχεια η μητέρα μου κατέληξε 4/8/18 και η αδελφή μου 11/9/18.

Εν τω μεταξύ, πρέπει να σημειώσω, ότι μετά το θάνατο της μητέρας μου, προσπάθησα να μεταφέρω την αδελφή μου στην Αμερική, για να εισαχθεί σε κάποιο ειδικότερο Νοσοκομείο. Λόγω, όμως, μεγάλης γραφειοκρατίας και ευθυνοφοβίας στη χώρα μας, δεν κατάφερα να εκδώσω νέα ταυτότητα και ούτε και διαβατήριο, διότι ήθελαν την ίδια, κάτι όμως που αδύνατο. Σημειώνουμε ότι όλοι οι Αστυνομικοί, για τη μεταφορά της αδελφής μου στις ΗΠΑ μου φέρθηκαν πολύ καλά, ενώ αντιθέτως συνάντησα πολλά προβλήματα για την αποστολή των φωτογραφιών με τα τραύματα της αδελφής μου σε Νοσοκομείο των ΗΠΑ. Είχαν καεί όλα τα έγγραφα της με τα στοιχεία της (ταυτότητα, διαβατήριο, κ.λπ.) και δεν μπορούσα να εκδώσω νέα ταυτότητα. Μου ζητούσαν πληρεξούσιο (!), αλλά και αυτό δεν μπορούσε να γίνει, διότι ήταν σε καταστολή. Δεν πρόλαβα, δυστυχώς, να ολοκληρώσω τη διαδικασία δικαστικής συμπαράστασης, διότι την 11^η Σεπτεμβρίου απεβίωσε και η αδελφή μου. Είναι προφανές, ότι η ευθύνη των αρμοδίων για τον τραγικό θάνατο της μητέρας και αδελφής μας είναι τεράστια, αυτονόητη και εγκληματική.

-----,-----

4. ΠΑΡΟΜΟΙΑ Η ΠΑΡΟΥΣΑ ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΥΠΟΘΕΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΦΟΝΙΚΗ ΠΥΡΚΑΓΙΑ ΤΗΣ ΗΛΕΙΑΣ ΤΟ ΕΤΟΣ 2007 ΚΑΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΗΣ ΥΠΟΘΕΣΗΣ ΕΚΕΙΝΗΣ.

Όπως είναι γνωστό, την 24^η Αυγούστου του 2007 εκδηλώθηκε μεγάλη και εκεί φονική πυρκαγιά στο νομό Ηλείας και ειδικότερα στα χωριά Ξηροχώρι, Μάκιστο, Αρτέμιδα κ.λ.π., όπου βρήκαν φρικτό και τραγικό θάνατο (απανθρακώθηκαν) άνω των 60 ατόμων και επίσης κάηκαν εκατοντάδες στρέμματα δασικών εκτάσεων, ολόκληρα χωριά, ζωικοί πληθυσμοί κ.λ.π.

Της υπόθεσης αυτής τότε επελήφθη η Ελληνική Δικαιοσύνη, τόσο αυτεπαγγέλτως, όσο και ύστερα από έγκληση των συγγενών των τραγικών θυμάτων.

Από ποινικής πλευράς, ύστερα από μακρά προδικασία και ύστερα από ένα έτος ακροαματικής διαδικασίας στο Τριμελές Πλημ/κείο Πύργου Ηλείας, κηρύχθηκαν ένοχοι πρωτοδίκως για το αδίκημα της ανθρωποκτονίας από αμέλεια κατά συρροή, του εμπρησμού δάσους από αμέλεια και του εμπρησμού, επίσης, από αμέλεια, ο τότε Νομάρχης Ηλείας, ο τότε Δήμαρχος Ζαχάρωσ και μερικά στελέχη του τοπικού Πυροσβεστικού Σώματος και τους επεβλήθησαν πολυετείς φυλακίσεις. Ύστερα από έφεση εκ μέρους των κατηγορουμένων, η υπόθεση εκδικάστηκε εκ νέου και σε δεύτερο βαθμό στο Τριμελές Εφετείο Πατρών, το οποίο με την υπ' αριθμ. 342^α έως 1264/2014 απόφασή του, η οποία έχει ήδη προσαχθεί σ' εσάς και με προηγούμενες μηνυτήριες αναφορές, κήρυξε και πάλι ένοχους τους κατηγορουμένους και τους επέβαλε και πάλι πολυετείς φυλακίσεις. Οι κατηγορούμενοι **προσέφυγαν και στον Άρειο Πάγο, ο οποίος, με την υπ' αριθμ. 940/2015 απόφασή του (σχετ.2), απέρριψε την αίτηση αναιρέσεως,** επικύρωσε τις δύο ως άνω καταδικαστικές αποφάσεις και έτσι η καταδίκη τους κατέστη αμετάκλητη.

Εκτός από την ποινική πλευρά της υπόθεσης, οι συγγενείς των τραγικών εκείνων θυμάτων, ήγειραν και σχετικές αγωγές ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου Πύργου, τόσο κατά του Ελληνικού Δημοσίου, όσο και κατά της Νομαρχίας Ηλείας (ήδη Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδος) και κατά του Δήμου Ζαχάρωσ, για χρηματική ικανοποίηση λόγω ψυχικής οδύνης τους, εκ του τραγικού θανάτου των συγγενικών τους προσώπων. Το εν λόγω Πρωτοδικείο Πύργου, με πολλές αποφάσεις του, έκανε δεκτές τις αγωγές αυτές και επεδίκασε διάφορα σημαντικά χρηματικά ποσά.

Τόσο, όμως, το Ελληνικό Δημόσιο, όσο και η Περιφέρεια Δυτικής Ελλάδος, όπως και ο Δήμος Ζαχάρωσ άσκησαν σχετικές εφέσεις κατά των ως άνω οριστικών αποφάσεων του Διοικητικού Πρωτοδικείου Πύργου, οι οποίες εκδικάστηκαν σταδιακά από το Διοικητικό Εφετείο Πα-

τρών και απερρίφθησαν οι ασκηθείσες εφέσεις (σχετ.3-υπ'αρ. 634/2016 απόφ. Διοκ.Εφ.Πατρών). Το Ελληνικό Δημόσιο δεν άσκησε σχετικές αιτήσεις αναιρέσεως ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας και, έτσι, και οι αποφάσεις αυτές επίσης κατέστησαν αμετάκλητες. Μάλιστα, προς τούτο συμφώνησε, εκ μέρους του Ελληνικού Δημοσίου, με σχετικό πρακτικό του αρμόδιου τμήματος (σχετ.4), τόσο το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους, όσο και ο αρμόδιος Υπουργός. Στη συνέχεια, το Ελληνικό Δημόσιο αρχίζει να πληρώνει τους δικαιούχους, βάσει των εκάστοτε εκδιδόμενων αμετάκλητων δικαστικών αποφάσεων.

Για τη μελέτη του ιδιαίτερα ενδιαφέροντος σκεπτικού των αποφάσεων αυτών, προσήχθη ήδη μετ' επικλήσεως και βρίσκεται εντός της συνολικής δικογραφίας, η υπ'αριθμ. Α600/2016 απόφαση του Τριμελούς Διοικητικού Εφετείου Πατρών, που είναι μία από τις πολλές παρόμοιες σχετικές αποφάσεις.

Στις αποφάσεις αυτές (ποινικές και διοικητικές) καταγράφονται οι παραλείψεις των αρμοδίων οργάνων, λόγω των οποίων, όπως προαναφέρθηκε, είχαμε και τότε πολλές δεκάδες θύματα.

Θα πρέπει στο σημείο αυτό ιδιαίτερα να επισημανθεί, ότι οι δικαστικά βεβαιωμένες παραλείψεις για την πυρκαγιά του 2007 στην Ηλεία, περιγράφονται λεπτομερέστατα στις εκδοθείσες αυτές δικαστικές αποφάσεις και, όπως όλα δείχνουν, είναι οι ίδιες (ίσως και περισσότερες και μεγαλύτερες) με τις παραλείψεις των αρμοδίων κατά τις επίσης φονικές και καταστροφικές φωτιές εν προκειμένω στην Ανατολική Αττική.

Σύμφωνα δε με τους ισχύοντες νόμους και τον «ΞΕΝΟΚΡΑΤΗ» και τις δικαστικές αποφάσεις (ποινικές και διοικητικές), που εκδόθηκαν για την Ηλεία, οι ευθύνες των αρμοδίων, που καταδικάστηκαν για την Ηλεία εντοπίζονται στις εξής πολύ σοβαρές παραλείψεις τους:

1. Στο ότι δεν υπήρξε ειδικό και συγκεκριμένο, για κάθε εκεί περιοχή, σχέδιο (βάσει και του «ΞΕΝΟΚΡΑΤΗ») αντιμετώπισης της πυρκαγιάς

από την τότε Νομαρχία και ήδη Περιφέρεια και από κάθε Δήμο, κάτι που, δυστυχώς, δεν εφαρμόστηκε και εκεί για την κατάσβεση της φωτιάς και ιδίως για τη διάσωση των ανθρώπων της περιοχής, όπως και στην προκειμένη περίπτωση.

2. Στο ότι, δυστυχώς, δεν είχαν καθαριστεί εγκαίρως οι δρόμοι κ.λ.π.,
3. Στο ότι δεν είχαν ανοιχτεί αντιπυρικές ζώνες.
4. Στο ότι δεν υπήρχαν αντιπυρικοί κρουνοί, γεμάτοι με νερό και δεν μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν και δεν χρησιμοποιήθηκαν.
5. Στο ότι την προηγούμενη ημέρα της καταστροφής η Γενική Γραμματεία Πολιτικής Προστασίας έστειλε στις επικίνδυνες Περιφέρειες και εν προκειμένω στην Αττική (τότε στην Ηλεία), σχετικό ειδοποιητήριο έγγραφο και μάλιστα ως κατεπείγον και με σχετικούς χάρτες και το βαθμό επικινδυνότητας 4, αλλά, δυστυχώς, η ίδια Γραμματεία Πολιτικής Προστασίας δεν παρακολούθησε και δεν ήλεγξε, όπως είχε υποχρέωση, την εκτέλεση της απόφασεως αυτής.
6. Στο ότι, ύστερα από τα έγγραφα αυτά, δεν ενεργοποιήθηκαν η Περιφέρεια και οι Δήμοι, με τα ειδικά γραφεία της Πολιτικής τους Προστασίας (Περιφέρειας και Δήμων) για την αντιμετώπιση της πυρκαγιάς και για τη διάσωση των ανθρώπων, που δυστυχώς και εδώ δεν ενεργοποιήθηκαν.
7. Στο ότι δεν συνεκλήθησαν αμέσως, τα αρμόδια Συντονιστικά Όργανα, τόσο της Περιφέρειας Αττικής (ΣΟΠΠ), όσο και των οικείων Δήμων (ΣΤΟ) και δεν ενεργοποιήθηκαν αμέσως υπό την αντίστοιχη προεδρία του Περιφερειάρχη και του οικείου Δημάρχου.
8. Στο ότι δεν ενημερώθηκαν οι κάτοικοι για τις επικείμενες τότε πυρκαγιές για λόγους αυτοπροστασίας τους.
9. Στο ότι οι αρμόδιες υπηρεσίες δεν έσπευσαν, να σώσουν τους κινδυνεύοντες κατοίκους ή αφέθηκαν να ενεργήσουν μόνοι τους, κάτω

από το πανικό τους και χωρίς να γνωρίζουν, τι πρέπει να κάνουν και που και πώς να πάνε για να σωθούν.

10. Στο ότι δεν υπήρξε ο απαραίτητος συντονισμός όλων των αρμοδίων οργάνων και προσώπων. Αρμόδιοι δε για τον συντονισμό αυτό είναι, σε επίπεδο Περιφέρειας, ο οικείος Περιφερειάρχης (πρώην Νομάρχης) και σε επίπεδο Δήμου ο κάθε Δήμαρχος. Επομένως, οι ευθύνες της Περιφέρειας Αττικής είναι τεράστιες, όπως και των Δήμων Μαραθώνος και Ραφήνας για την τραγικότητα της όλης κατάστασης και για το θάνατο τόσων ανθρώπων (ήδη έφτασαν στην Ανατολική Αττικής τους 99), μεταξύ των οποίων και των ως άνω δικών μας δύο πολυαγαπημένων ανθρώπων.

11. Στο ότι δεν ρυθμίστηκε σωστά η κυκλοφορία των αυτοκινήτων στις καιόμενες περιοχές και ιδίως εν προκειμένω στη Λεωφ. Μαραθώνος προς το Μάτι.

12. Δεν έγινε ενεργοποίηση όλων των αρμόδιων και ιδίως των εθελοντικών οργανώσεων και των ιδιωτών, και επίσης δεν χρησιμοποιήθηκαν όλα τα σχετικά μηχανήματα των ιδιωτών, τα οποία θα έπρεπε να είναι καταγεγραμμένα από πριν και αμέσως να προσκληθούν για την κατάσβεση, που, δυστυχώς, δεν έγινε απολύτως τίποτε απ' όλα αυτά, τα οποία ρητά προβλέπονται από τους σχετικούς νόμους.

13. Στο ότι, όπως έγινε γνωστό εκ των υστέρων, όλα τα πυροσβεστικά μέσα από την Ανατολική Αττική είχαν μεταφερθεί στην Κινέττα για την εκεί φωτιά και για τον λόγο αυτό δεν κατέστη δυνατόν να σβησθεί στην αρχή και στη βάση της ή έστω να περιορισθεί.

Προφανώς, όλα τα ανωτέρω, τα οποία ρητά προβλέπονται από τους σχετικούς ως κατωτέρω νόμους και έγιναν αποδεκτά, ως παραλείψεις, από τις αμετάκλητες δικαστικές αποφάσεις (ποινικές και διοικητικές) για την Ηλεία το 2007, είναι ακριβώς τα ίδια με τις πολλές και ακόμη περισσότερες παραλείψεις κατά τις τελευταίες και υπό κρίση πυρκαγιές της Ανατολικής Αττι-

κής. Έτσι, θα μπορούσαμε να ισχυρισθούμε, ότι υφίσταται ουσιαστικό δεδικασμένο (όχι βέβαια με την τυπική έννοια του νόμου) από τις φωτιές της Ηλείας.

5. ΝΟΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ:

Σχετικά με το υφιστάμενο νομικό πλαίσιο, καταρχάς, από πλευράς διατάξεων του Ποινικού Κώδικα και επίσης από πλευράς Πολιτικής Προστασίας της χώρας, όπως και της Πυροσβεστικής και της Αστυνομίας, εκτίθενται τα εξής:

1) Κατά τη διάταξη του άρθρου 15 του ΠΚ, όπου ο νόμος για την ύπαρξη αξιόποινης πράξης απαιτεί, να έχει επέλθει ορισμένο αποτέλεσμα, η μη αποτροπή του τιμωρείται, όπως η πρόκλησή του με ενέργεια, αν ο υπαίτιος της παράλειψης είχε ιδιαίτερη νομική υποχρέωση, να παρεμποδίσει την επέλευση του αποτελέσματος. Η διάταξη αυτή προβλέπει το δια παραλείψεως τελούμενο έγκλημα, το οποίο θεωρείται υφιστάμενο οσάκις αυτός, που παρέλειψε, να αποτρέψει την επέλευση αποτελέσματος, ανήκοντας στην αντικειμενική υπόσταση ορισμένου εγκλήματος τελέσεως, τιμωρείται όπως αυτός που παρήγαγε το αποτέλεσμα με ενέργεια, δηλαδή ο δράστης του εγκλήματος τελέσεως. Πρόκειται για ειδική μορφή εγκλήματος, δεδομένου ότι η αντικειμενική υπόστασή του τελείται όχι μόνο με ενέργεια, αλλά και δια παραλείψεως, που εξομοιώνεται νομικώς με την δι' ενεργείας παραγωγή του αποτελέσματος. Για τη στοιχειοθέτηση του εγκλήματος δια παραλείψεως τελεσθέντος δεν αρκεί η ύπαρξη κάποιας γενικής νομικής υποχρέωσης προς παροχή συνδρομής για την πρόληψη του εγκληματικού αποτελέσματος, ούτε και απλής ηθικής προς τούτο υποχρέωσης, αλλά απαιτείται να υπάρχει ιδιαίτερη νομική υποχρέωση, της οποίας το περιεχόμενο συνίσταται ειδικώς στην αποτροπή του εγκληματικού αποτελέσματος δι' ιδίων ενεργειών του δράστη αμέσως επενεργουσών (ΑΠ 1317/2010 ΠΧρ 2011, 443). Η υποχρέωση αυτή μπορεί να πηγάζει από ρητή διάταξη

νόμου, από σύμπλεγμα νομικών καθηκόντων, που συνδέονται με ορισμένη έννομη θέση του υποχρέου προς ενέργεια, από σύμβαση ή από ορισμένη προηγηθείσα συμπεριφορά του υπαιτίου, από την οποία δημιουργήθηκε ο κίνδυνος επελεύσεως του βλαπτικού αποτελέσματος (ΟΛΑΠ 4/2010 δημ. ΝΟΜΟΣ). Προϋποτίθεται, βέβαια, ότι συντρέχει και αιτιώδης συνάφεια μεταξύ της παράλειψης και του αποτελέσματος, η οποία θεωρείται ότι υπάρχει στην περίπτωση κατά την οποία αν γινόταν η επιβεβλημένη ενέργεια, η οποία τελικά δεν έγινε, τότε με πιθανότητα που αγγίζει τα όρια της βεβαιότητας, το συγκεκριμένο εγκληματικό αποτέλεσμα δεν θα επερχόταν (βλ. ενδεικ. ΑΠ 436/2012, ΑΠ 159/2012, ΑΠ 1609/2009, ΑΠ 1920/2007 δημ. ΝΟΜΟΣ, Θ. Παπακυριάκου, Οριοθέτηση της ποινικής ευθύνης για παραλείψεις, 2014, αριθ. Περιθ. 733, 734, σελ.572, 573).

Περαιτέρω, από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 264, 265 και 266 του ΠΚ συνάγεται, ότι όποιος από αμέλεια προξενεί πυρκαγιά, από την οποία μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος σε ξένα πράγματα ή κίνδυνος για άνθρωπο ή ακόμη και αν από την πυρκαγιά επέλθει ο θάνατος ανθρώπου, τιμωρείται με φυλάκιση, αν δε προξενεί από αμέλεια πυρκαγιά σε δάσος ή δασική έκταση κατά την έννοια του άρθρου 3 παρ.1 και 2 του ν. 998/1979 ή σε έκταση που έχει κηρυχθεί δασωτέα ή αναδασωτέα κατά την έννοια της παρ. 5 του ιδίου άρθρου τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών και χρηματική ποινή από 2.900 ευρώ έως 29.000 ευρώ, εκτός αν η πράξη τιμωρείται βαρύτερα με άλλη διάταξη. Σύμφωνα με τις διατάξεις αυτές η αντικειμενική υπόσταση του εμπρησμού (ΠΚ 264) που τελείται από αμέλεια συγκροτείται ομοιόμορφα από δύο στοιχεία, ήτοι αφενός από την πρόκληση πυρκαγιάς, αφετέρου από τη δυνατότητα της τελευταίας να δημιουργήσει είτε κοινό κίνδυνο σε ξένα πράγματα, με την έννοια της απειλής και διακινδύνευσης όχι μόνο ενός συγκεκριμένου πράγματος, αλλά ευρύτερου κύκλου ξένων πραγμάτων σε έκταση ανεπίδε-

κτη προσδιορισμού, είτε κίνδυνο ανθρώπου, τα οποία θα πρέπει να καλύπτονται ενιαία από την ίδια μορφή υπαιτιότητας.

Η αντικειμενική υπόσταση του εμπρησμού σε δάσος από αμέλεια συγκροτείται ομοιόμορφα από την πρόκληση πυρκαγιάς σε δάσος, δασική έκταση ή έκταση που έχει κηρυχθεί δασωτέα ή αναδασωτέα κατά την έννοια του άρθρου 3 παρ.1, 2 και 5 του ν. 998/1979 και από άποψη υποκειμενικής υπόστασης η αμέλεια αναφέρεται αποκλειστικά στην πρόκληση πυρκαγιάς σε δάσος, δασική έκταση κλπ, αφού για τη στοιχειοθέτηση του αδικήματος δεν χρειάζεται να συντρέχει και δυνατότητα δημιουργίας κοινού κινδύνου για πρόσωπα ή πράγματα.

Εξάλλου, κατά τη διάταξη του άρθρου 302 παρ.1 του ΠΚ, όποιος επιφέρει από αμέλεια το θάνατο άλλου, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών, κατά δε τη διάταξη του άρθρου 28 του ιδίου Κώδικα, από αμέλεια πράττει όποιος από έλλειψη της προσοχής την οποία όφειλε κατά τις περιστάσεις και μπορούσε να καταβάλει, είτε δεν προέβλεψε το αξιόποιο αποτέλεσμα, που προκάλεσε η πράξη του, είτε το προέβλεψε ως δυνατό, πίστεψε, όμως, ότι δεν θα επερχόταν. Από το συνδυασμό των άνω διατάξεων προκύπτει, ότι για τη θεμελίωση των αξιόποινων πράξεων του εμπρησμού από αμέλεια, του εμπρησμού σε δάσος από αμέλεια και της ανθρωποκτονίας από αμέλεια, απαιτείται: α) Να μην καταβλήθηκε από τον δράστη η επιβαλλόμενη, κατ' αντικειμενική κρίση, προσοχή, την οποία κάθε μετρίως συνετός και ευσυνείδητος άνθρωπος οφείλει, υπό τις ίδιες πραγματικές περιστάσεις, να καταβάλει, με βάση τους νομικούς κανόνες, τις συνήθειες που επικρατούν στις συναλλαγές και την κοινή, κατά τη συνήθη πορεία των πραγμάτων, πείρα και λογική, β) Να μπορούσε αυτός με βάση τις προσωπικές του περιστάσεις, ιδιότητες, γνώσεις και ικανότητες και κυρίως εξαιτίας της υπηρεσίας ή του επαγγέλματός του, να προβλέψει και να αποφύγει το αξιόποιο αποτέλεσμα και γ) Να υπάρχει αιτιώδης

σύνδεσμος μεταξύ της ενέργειας ή της παραλείψεως του δράστη και του επελθόντος αποτελέσματος.

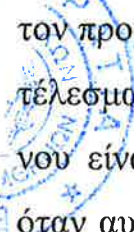
Επίσης, θα πρέπει να τονισθεί, ότι η διάταξη του άρθρου 306 §2 Π.Κ. προβλέπει το αδίκημα της κακουργηματικής θανατηφόρου έκθεσης, περί της οποίας περισσότερα εκτίθενται κατωτέρω στην παρούσα έγκλησή μας. Σε κάθε, όμως, περίπτωση, για το αδίκημα αυτό απαιτείται δόλος, αρκούντος και του ενδεχόμενου.

Κατά την έννοια του ως άνω άρθρου 28 ΠΚ, η αμέλεια ειδικότερα διακρίνεται σε μη συνειδητή, κατά την οποία ο δράστης από έλλειψη της προαναφερόμενης (προσήκουσας) προσοχής δεν προέβλεψε το αξιόποινο αποτέλεσμα, που προκάλεσε η πράξη του, και σε ενσυνείδητη αμέλεια, κατά την οποία ο δράστης προέβλεψε μεν ότι από τη συμπεριφορά του ήταν δυνατό να προέλθει το αξιόποινο αποτέλεσμα, αλλά πίστεψε ότι δεν θα επερχόταν (βλ. ενδ. ΑΠ 485/2013, ΑΠ 1163/2011, ΑΠ 1065/2010, ΑΠ 1473/2010, Μ. Καϊάφα – Γκμπάντι, Κοινώς επικίνδυνα εγκλήματα, β' έκδ. 1999, σελ. 102, 127, 189, 190, 197).

Περαιτέρω, τα εγκλήματα του εμπρησμού από αμέλεια, του εμπρησμού δάσους από αμέλεια, της ανθρωποκτονίας από αμέλεια και της κακουργηματικής έκθεσης με ενδεχόμενο δόλο, ως εγκλήματα ουσιαστικά ή αποτελέσματος, μπορούν να τελούνται, είτε με ενέργεια, η οποία συνιστά τη θετική εκδήλωση της ανθρώπινης συμπεριφοράς, είτε με παράλειψη, η οποία συνιστά την αρνητική τοιαύτη. Για να συμβαίνει αυτό, απαιτείται, να συντρέχουν οι όροι του άρθρου 15 Π.Κ., δηλαδή θα πρέπει ο δράστης να έχει ιδιαίτερη νομική υποχρέωση για την ενέργεια, που παρέλειψε σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση, συμπεριφορά που γίνεται αιτιακή συνθήκη για την παραγωγή του αποτελέσματος (Ολ ΑΠ 4/2010, Μ. Καϊάφα – Γκμπάντι ο.π. σελ.102, 111, 140, 207).

Επίσης, εάν στην επέλευση του θανάτου ή του εμπρησμού συνετέλεσαν περισσότερες πράξεις ή παραλείψεις διαφόρων προσώπων, τότε για

τον προσδιορισμό της ευθύνης του καθένα, σε σχέση προς το επελθόν αποτέλεσμα, γίνεται δεκτό, ότι εκείνη η πράξη ή η παράλειψη του υποκειμένου είναι δυνατόν, να τελεί σε αιτιώδη σύνδεσμο προς το αποτέλεσμα, όταν αυτή, από μόνη της ή μαζί με άλλη άλλου προσώπου, βρίσκεται σε άμεση αιτιότητα προς το αποτέλεσμα. Αρκεί δηλαδή, η συμπεριφορά του υποκειμένου να υπήρξε ένας από τους πολλούς παραγωγικούς του αποτελέσματος όρους, χωρίς τον οποίο αυτό δεν θα επερχόταν (θεωρία της *condition sine qua non*), αδιάφορα αν συνέβαλαν σ' αυτό και άλλοι όροι, όπως λ.χ. αμέλεια του παθόντος ή τρίτου. Διακοπή δε της αιτιώδους συνάφειας υπάρχει μόνο στις περιπτώσεις εκείνες, στις οποίες η παρεμβαλλόμενη συμπεριφορά του παθόντος ή του τρίτου εξουδετερώνει και καθιστά ανενεργή την αρχική συμπεριφορά του δράστη (βλ. ενδεικ. ΑΠ 1527/2010, ΑΠ 1473/2010, ΑΠ 1546/2003 δημ. ΝΟΜΟΣ). Συνεπώς, αν τα προαναφερθέντα εγκλήματα είναι απότοκα της συμπεριφοράς πολλών (συγκλίνοσα αμέλεια ή από ενδεχόμενο δόλο), το κάθε πρόσωπο υπέχει ευθύνη αυτοτελώς και χωριστά από τα άλλα, κατά το λόγο της αμέλειάς του ή του ενδεχόμενου δόλου, που αποδείχθηκε και εφόσον, πάντως, το αποτέλεσμα που επήλθε, τελεί σε αιτιώδη σύνδεσμο με αυτήν (ΟΛΑΠ 4/2010).

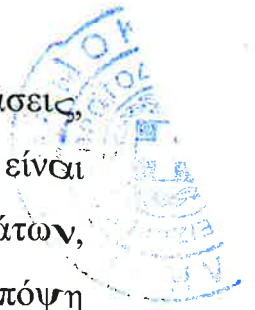
2) Περαιτέρω, στο νόμο 3013/2002 «Αναβάθμιση της πολιτικής προστασίας και άλλες διατάξεις» με το άρθρο 1 αυτού οριοθετούνται οι σκοποί της πολιτικής προστασίας και τα μέσα προς επίτευξή τους και ορίζεται ειδικότερα: «1. Η πολιτική προστασία της Χώρας αποβλέπει στην προστασία της ζωής, υγείας και περιουσίας των πολιτών από φυσικές (ταχείας ή βραδείας εξέλιξης), τεχνολογικές (συμπεριλαμβανομένων βιολογικών, χημικών και πυρηνικών συμβάντων) και λοιπές καταστροφές που προκαλούν καταστάσεις εκτάκτου ανάγκης, κατά τη διάρκεια της ειρηνικής περιόδου. Στο πλαίσιο του ίδιου σκοπού περιλαμβάνεται η μέριμνα για τα υλικά και πολιτιστικά αγαθά, τις πλουτοπαραγωγικές πηγές και τις υποδομές της χώρας,

με στόχο την ελαχιστοποίηση των συνεπειών των καταστροφών. 2. Για την επίτευξη του σκοπού αυτού: α. Εκπονούνται σχέδια και προγράμματα πρόληψης, ανά κατηγορία κινδύνου, λαμβάνονται μέτρα ετοιμότητας και αναλαμβάνονται δράσεις πρόληψης, ετοιμότητας, αντιμετώπισης και αποκατάστασης, β. αξιοποιείται το ανθρώπινο δυναμικό και χρησιμοποιούνται τα δημόσια και ιδιωτικά μέσα σε εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο και γ...». Στο άρθρο 2 (που με την παράθεση κρίσιμων εννοιών και ορισμών αποσαφηνίζονται ειδικοί όροι, που, επαναληπτικά, χρησιμοποιούνται στις επιμέρους ρυθμίσεις) ορίζεται ειδικότερα στην παρ. 4 «Κατάσταση κινητοποίησης πολιτικής προστασίας είναι η ενεργοποίηση και η κλιμάκωση της δράσης του δυναμικού και των μέσων πολιτικής προστασίας σε κεντρικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο, για τους σκοπούς της πολιτικής προστασίας και ειδικότερα για την αντιμετώπιση έκτακτων αναγκών από καταστροφές ή και για τον έλεγχο και περιορισμό των δυσμενών επιπτώσεων που σχετίζονται με τους αντίστοιχους κινδύνους. Η κατάσταση κινητοποίησης πολιτικής προστασίας, διακρίνεται σε: α. Κατάσταση ετοιμότητας πολιτικής προστασίας, λόγω τεκμηριωμένου κινδύνου, στην οποία περιλαμβάνεται η κλιμάκωση της ετοιμότητας του δυναμικού και των μέσων πολιτικής προστασίας, κατά την εξειδίκευση που γίνεται στο σχεδιασμό ετοιμότητας. β. Κατάσταση έκτακτης ανάγκης πολιτικής προστασίας στην οποία περιλαμβάνεται η κατάσταση, που σχετίζεται με συγκεκριμένη καταστροφή, για την αντιμετώπιση της οποίας απαιτείται: i. ειδικός συντονισμός από τη Γενική Γραμματεία Πολιτικής Προστασίας σε επίπεδο κεντρικής εξουσίας και του Υπουργείου, του δυναμικού και των μέσων των υπηρεσιών και των φορέων, που αναλαμβάνουν δράση σε κεντρικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο, και ii. Κινητοποίηση δυναμικού και μέσων επιπλέον του διατιθέμενου υπό κανονικές συνθήκες.». Στο άρθρο 3 προβλέπονται το δυναμικό και τα μέσα εκπλήρωσης πολιτικής προστασίας και ορίζονται συγκεκριμένα τα ακόλουθα: «1. στο δυναμικό και στα μέσα πο-

λιτικής προστασίας σε κεντρικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο, στα οποία ανατίθεται η επίβλεψη εκπόνησης και εφαρμογής των σχεδίων, προγραμμάτων και μέτρων πολιτικής προστασίας, καθώς και ο συντονισμός των αναγκαίων ενεργειών. β. Το σύνολο των κρατικών υπηρεσιών, οι υπηρεσίες των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και των οργανισμών κοινής ωφέλειας, που είναι υπεύθυνες σε επιχειρησιακό επίπεδο για τις επί μέρους δράσεις πολιτικής προστασίας και κυρίως για την ετοιμότητα και την αντιμετώπιση των καταστροφών (όπως Πυροσβεστικό Σώμα, ΕΛ.ΑΣ., Ε.Κ.Α.Β., Ένοπλες Δυνάμεις, Ο.Α.Σ.Π., υπηρεσίες της Περιφέρειας, της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης και των πρωτοβάθμιων Ο.Τ.Α., Δ.Ε.Η. Ο.Τ.Ε., Ε.Υ.Δ.Α.Π. Δ.ΕΠ.Α., Ε.Μ.Υ. γ. Οι εθελοντικές οργανώσεις πολιτικής προστασίας, καθώς και οι ειδικευμένοι εθελοντές πολιτικής προστασίας, σε κεντρικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο, που εντάσσονται στο σχεδιασμό της Γενικής Γραμματείας Πολιτικής Προστασίας και αναλαμβάνουν την υποστήριξη σχεδίων και δράσεων πρόληψης και αποκατάστασης, καθώς και δράσεις ετοιμότητας και αντιμετώπισης καταστροφών. 2^α.... β....». Ακόμη, στο δεύτερο μέρος του ίδιου νόμου (3013/20020 προβλέπονται τα όργανα σχεδιασμού και εφαρμογής πολιτικής προστασίας, τα οποία διακρίνονται σε κεντρικά και αποκεντρωμένα. Σύμφωνα με την εισηγητική έκθεση στο σχέδιο του εν λόγω νόμου, δεδομένου ότι οι επί μέρους δράσεις πολιτικής προστασίας στους διάφορους τομείς δράσης, πρόληψης, αντιμετώπισης και αποκατάστασης και στις διάφορες κατηγορίες κινδύνου αφορούν πολλά διαφορετικά Υπουργεία και εποπτευόμενους οργανισμούς, είναι απαραίτητος ο ετήσιος εθνικός σχεδιασμός πολιτικής προστασίας, ο οποίος μπορεί να επιτευχθεί μόνο σε υπουργικό επίπεδο με βάση ειδικές επεξεργασμένες θέσεις από την επιτροπή συντονισμού πολιτικής προστασίας (Κεντρικό Συντονιστικό Όργανο Πολιτικής Προστασίας που προβλέπεται στο άρθρο 5), στην οποία συμμετέχουν οι αρμόδιοι Γενικοί Γραμματείς. Στη διυπουργική επιτροπή (άρθρ. 4 του ίδιου νόμου) εξε-

τάζονται τα εθνικής εμβέλειας προγράμματα, σχέδια, μέτρα και δράσεις, καθώς και τα αντίστοιχα περιφερειακά προγράμματα, έτσι ώστε να είναι δυνατή η διαπίστωση τομέων δράσης ή περιφερειακών προγραμμάτων, που απαιτούν ενίσχυση. Ο όλος ετήσιος σχεδιασμός λαμβάνεται υπόψη στην κατάρτιση του νέου προϋπολογισμού. Η Γενική Γραμματεία Πολιτικής Προστασίας του Υπουργείου έχει σαν στόχο το συντονισμό των δράσεων πολιτικής προστασίας και την επεξεργασία, σχεδιασμό και παρακολούθηση των δράσεων πολιτικής προστασίας στο πλαίσιο των κυβερνητικών κατευθύνσεων και για την επίτευξη του σκοπού της λειτουργεί σε 24ωρη βάση με όσα στελέχη απαιτούν οι περιστάσεις, όπως ειδικότερα ο σκοπός της, οι αρμοδιότητές της και τα μέσα προς επίτευξη του σκοπού της ορίζονται στο άρθρο 6 του ιδίου νόμου. Περαιτέρω, σύμφωνα με το άρθρο 10 του ιδίου νόμου, πέραν του Γενικού Γραμματέα Πολιτικής Προστασίας, ο οποίος έχει την ευθύνη του συντονισμού και της επίβλεψης του έργου της πολιτικής προστασίας σε ολόκληρη την επικράτεια (και του οποίου οι αρμοδιότητες, πέραν από τις προβλεπόμενες στο προαναφερθέν άρθρο 6 του ν.3013/2002, ορίζονται επιπλέον και στο άρθρο 8 του ιδίου νόμου), αποκεντρωμένα όργανα σχεδιασμού και εφαρμογής μέτρων πολιτικής προστασίας είναι α: οι Γενικοί Γραμματείς των Περιφερειών (των οποίων οι αρμοδιότητες καθορίζονται στο άρθρ. 11 του άνω νόμου), β. οι Νομάρχες (ήδη Περιφέρειες) και γ. οι Δήμαρχοι και οι Πρόεδροι των κοινοτήτων (δεν υπάρχουν πλέον). Έτσι, κατά το άρθρο 12 του ιδίου νόμου «1. Ο Νομάρχης (ήδη Περιφερειάρχης) ασκεί τις ακόλουθες αρμοδιότητες: α. Συντονίζει και επιβλέπει το έργο της πολιτικής προστασίας για την πρόληψη, ετοιμότητα, αντιμετώπιση και αποκατάσταση των καταστροφών, εντός των ορίων του νομού (ήδη Περιφέρειας). β. Έχει την ευθύνη εφαρμογής του ετήσιου εθνικού σχεδιασμού πολιτικής προστασίας, κατά το σκέλος που τα οικεία περιφερειακά προγράμματα, μέτρα και δράσεις έχουν τοπικό χαρακτήρα, σε επίπεδο νομού (ήδη Περιφέρειας). γ. Διατυπώνει

εισηγήση για το σχεδιασμό πολιτικής προστασίας της Περιφέρειας για τη διαμόρφωση σχετικής πρότασης, στο πλαίσιο της πρόβλεψης του άρθρου 1 παρ.1γ του παρόντος. δ. Εισηγείται στο Γενικό Γραμματέα Πολιτικής Προστασίας την έκδοση της απόφασης για την κήρυξη κατάστασης έκτακτης ανάγκης πολιτικής προστασίας, στις περιπτώσεις τοπικών καταστροφών... ε. Έχει την ευθύνη της διάθεσης και του συντονισμού δράσης του απαραίτητου δυναμικού και μέσων για την πρόληψη, ετοιμότητα, αντιμετώπιση και αποκατάσταση των καταστροφών του νομού και στ. Προεδρεύει του Συντονιστικού Περιφερειακού Οργάνου. 2.α. Στην έδρα κάθε Περιφερειακής Αυτοδιοίκησης και κάθε Περιφερειακού Διαμερίσματος συνιστάται, ως οργανική μονάδα, αυτοτελές Γραφείο Πολιτικής Προστασίας, το οποίο υπάγεται απευθείας στον Περιφερειάρχη. β. Το ανωτέρω Γραφείο είναι αρμόδιο για το σχεδιασμό και την οργάνωση, σε θέματα πρόληψης, ενημέρωσης και αντιμετώπισης των καταστροφών ή καταστάσεων έκτακτης ανάγκης και για το συντονισμό όλων των υπηρεσιών της Περιφερειακής Αυτοδιοίκησης και των Περιφερειακών Διαμερισμάτων, καθώς και του δημόσιου, ιδιωτικού δυναμικού και μέσων για την εξασφάλιση της ετοιμότητας, την αντιμετώπιση των καταστροφών και την αποκατάσταση των ζημιών. γ.ι. Για κάθε Γραφείο Πολιτικής Προστασίας των Περιφερειακών Αυτοδιοικήσεων και των Περιφερειακών Διαμερισμάτων συνιστάται μία οργανική θέση μόνιμου υπαλλήλου, η οποία μπορεί να ανήκει σε έναν από τους κλάδους ΠΕ Γεωλόγων, Τοπογράφων Μηχανικών, Δασολόγων, Χημικών Μηχανικών και Πολιτικών Μηχανικών, κατά την ειδικότερη πρόβλεψη της οικείας προκήρυξης. ii. Οι υπάλληλοι αυτοί, μετά προηγούμενη εκπαίδευση αποτελούν ειδικευμένα στελέχη πολιτικής προστασίας, σε επίπεδο Περιφέρειας. iii. Για τους ανωτέρω υπαλλήλους, δεν είναι επιτρεπτή η μετακίνησή τους σε άλλη οργανική μονάδα της Περιφερειακής Αυτοδιοίκησης. 3.α. Στην έδρα κάθε Περιφερειακής Αυτοδιοίκησης και κάθε Περιφερειακού Διαμερίσματος συνιστάται Συντονιστι-

κό Περιφερειακό Όργανο. β. Το ανωτέρω όργανο αποτελείται από τους: i. Περιφερειάρχη ως Πρόεδρο. ii. Δύο μέλη του Περιφερειακού Συμβουλίου, οριζόμενα με απόφαση του ίδιου Συμβουλίου, εκ των οποίων το ένα προέρχεται από τη μειοψηφία. iii. Πρόεδρο ή οριζόμενο εκπρόσωπο της Τοπικής Ένωσης Δήμων και Κοινοτήτων (Τ.Ε.Δ.Κ.). iv. Προϊστάμενο Διεύθυνσης Πολιτικής Προστασίας της Περιφέρειας και Προϊστάμενο Γραφείου Πολιτικής Προστασίας της Περιφερειακής Αυτοδιοίκησης, v. Στρατιωτικό Διοικητή της περιοχής ή εκπρόσωπό του, Διευθυντή της Αστυνομικής Διεύθυνσης του κάθε νομού, Λιμενάρχη, σε όσους νομούς υφίσταται Λιμενική Αρχή και Διοικητική Πυροσβεστικής Υπηρεσίας της έδρας του κάθε νομού. vi. Προϊστάμενο Διεύθυνσης Δασών της Περιφέρειας, Προϊστάμενο Διεύθυνσης Υγεία – Πρόνοιας της Περιφερειακής Αυτοδιοίκησης και τον οριζόμενο εκπρόσωπο του Περιφερειακού Εθνικού Συστήματος Υγείας και vii. Εκπροσώπους εθελοντικών οργανώσεων Πολιτικής Προστασίας. γ. Οι υπό στοιχεία iv. έως vi. Μετέχοντες εισηγούνται στο ανωτέρω όργανο, τα αναγκαία μέτρα προς υποβοήθηση του έργου του Περιφερειάρχη. δ. Στις συνεδριάσεις λαμβάνουν μέρος κατά περίπτωση, εκπρόσωποι δήμων ή κοινοτήτων των πληττόμενων περιοχών, εκπρόσωποι λοιπών εθελοντικών οργανώσεων και κοινωνικών φορέων του νομού, καθώς και άλλοι εκπρόσωποι υπηρεσιών, μετά από πρόσκληση του προέδρου. ε. Κατά τη διάρκεια της εξέλιξης της καταστροφής, καθώς και του έργου αποκατάστασης των ζημιών, το πιο πάνω όργανο λειτουργεί σε εικοσιτετράωρη βάση, με δυνατότητα συνέχισης της συνεδρίασης και με τους οριζόμενους, από τους μετέχοντες, αναπληρωτές τους και στ....». Κατά δε το άρθρο 13 του άνω νόμου «1. Οι Δήμαρχοι έχουν τις ακόλουθες αρμοδιότητες: α. Συντονίζουν και επιβλέπουν το έργο της πολιτικής προστασίας για την πρόληψη, ετοιμότητα αντιμετώπιση και αποκατάσταση των καταστροφών, εφόσον συμβαίνουν εντός των διοικητικών ορίων των αντίστοιχων Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Ο.Τ.Α.). β. Έχουν την

ευθύνη εφαρμογής του ετήσιου εθνικού σχεδιασμού πολιτικής προστασίας, κατά το σκέλος που τα περιφερειακά προγράμματα, μέτρα και δράσεις έχουν τοπικό χαρακτήρα αναφορικά με τους αντίστοιχους Ο.Τ.Α. γ. Διατυπώνουν εισήγηση για το σχεδιασμό πολιτικής προστασίας του Ο.Τ.Α., η οποία υποβάλλεται στο Γενικό Γραμματέα της Περιφέρειας για τη διαμόρφωση σχετικής πρότασης, στο πλαίσιο της πρόβλεψης του άρθρου 11 παρ.1γ του παρόντος νόμου. δ. Έχουν την ευθύνη της διάθεσης και του συντονισμού δράσης του απαραίτητου δυναμικού και μέσων για την πρόληψη, ετοιμότητα, αντιμετώπιση και αποκατάσταση των καταστροφών εντός των ορίων του οικείου Ο.Τ.Α. 2.α. Σε όλους τους δήμους λειτουργεί, στο πλαίσιο της υπάρχουσας οργανικής διάρθρωσης, γραφείο πολιτικής προστασίας, οι αρμοδιότητες του οποίου συναρτώνται με την εξασφάλιση της αναγκαίας οργάνωσης και υποδομής προς λήψη μέτρων πολιτικής προστασίας. 3.α. Στην έδρα κάθε δήμου συνιστάται Συντονιστικό Τοπικό Όργανο. β. Το ανωτέρω Όργανο αποτελείται από τους: i. Δήμαρχο ως Πρόεδρο, ii. Δύο Δημοτικούς Συμβούλους, που ορίζονται με απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου, εκ των οποίων ο ένας προέρχεται από τη μειοψηφία, iii. Ειδικευμένα στελέχη πολιτικής προστασίας της Περιφέρειας, iv. Εκπρόσωπο του Στρατιωτικού Διοικητή της περιοχής, Διοικητή Αστυνομικού Τμήματος της έδρας του Δήμου, Προϊστάμενου του Ειδικού Προσωπικού της Δημοτικής Αστυνομίας, εκπρόσωπο της Λιμενική Αρχής, εφόσον έχει ως έδρα τον αντίστοιχο δήμο και Διοικητή της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας του δήμου ή εκπρόσωπο της αντίστοιχης της έδρας του νομού, v. Προϊστάμενο Τεχνικών Υπηρεσιών του Ο.Τ.Α., vi. Προϊστάμενο του οικείου Δασαρχείου ή εκπρόσωπο της Διεύθυνσης Δασών της Περιφέρειας, vii. Εκπροσώπους Εθελοντικών Οργανώσεων Πολιτικής Προστασίας. γ. Στις συνεδριάσεις λαμβάνουν μέρος εκπρόσωποι κοινωνικών φορέων της έδρας του δήμου, καθώς και άλλοι εκπρόσωποι υπηρεσιών, μετά από πρόσκληση του Προέδρου. δ. Κατά τη διάρκεια της εξέλιξης της κατα-

στροφής, καθώς και του έργου αποκατάστασης των ζημιών, το πιο πάνω όργανο λειτουργεί σε εικοσιτετράωρη βάση, με δυνατότητα συνέχισης της συνεδρίασης και με τους οριζόμενους, από τους μετέχοντες, αναπληρωτές τους». Η αναβάθμιση της πολιτικής προστασίας, σύμφωνα με την προαναφερθείσα εισηγητική έκθεση αποτέλεσε επιλογή επείγουσας και πρωταρχικής προτεραιότητας, καθώς η αλλαγή των κλιματολογικών συνθηκών, ή προϊούσα οικολογική και περιβαλλοντική υποβάθμιση και άλλοι παράγοντες (απειλή της βιο-τρομοκρατίας κ.λ.π.), καθιστούν τις καταστάσεις έκτακτης ανάγκης στοιχείο της καθημερινής ζωής των πολιτών. Επιπλέον, η συνεχής ενίσχυση και διεύρυνση των εκτελεστικών μηχανισμών, όπως είναι η πυροσβεστική, η δασική υπηρεσία, η αστυνομία, η αντισεισμική προστασία, ακόμη και η συνδρομή των ενόπλων δυνάμεων για την αντιμετώπιση των προβλημάτων και την αποκατάσταση των ζημιών, πρέπει να συνοδεύεται με παράλληλη ενίσχυση και διεύρυνση τόσο των συντονιστικών λειτουργιών που μεγιστοποιούν την κινητοποίηση του κρατικού μηχανισμού και των πολιτών όσο και των ερευνητικών και των επιστημονικών δυνατοτήτων. Έτσι, το θεσμικό πλαίσιο που τίθεται με τον ως άνω νόμο για την αναβάθμιση της πολιτικής προστασίας δίνει ιδιαίτερο βάρος στο συντονισμό, την καλύτερη δυνατή κινητοποίηση, τη δυνατότητα πρόληψης και πρόγνωσης και την αποκέντρωση μηχανισμών και διαδικασιών αντιμετώπισης των έκτακτων αναγκών σε καιρό ειρήνης, σε αντιδιαστολή με την πολιτική άμυνα που αφορά πολεμική περίοδο και ο σχεδιασμός της οποίας παραμένει στα Π.Σ.Ε.Α. Ενισχύεται ο συντονιστικός ρόλος της Γενικής Γραμματείας Πολιτικής Προστασίας, διευρύνεται το Συντονιστικό Περιφερειακό Όργανο και θεσμοθετείται το Συντονιστικό Τοπικό Όργανο σε επίπεδο δήμου και οριοθετούνται οι αρμοδιότητες και τα αντικείμενα δράσης τους αναλυτικά. Επίσης, θεσμοθετείται η επιχειρησιακή ένταξη του Εθελοντισμού Πολιτικής Προστασίας για τον οποίο τηρούνται ειδικά μητρώα και αναλαμβάνονται ειδικές δράσεις (άρθρ. 14 ν.3013/2002). Στο

σχεδιασμό πολιτικής προστασίας ο πολίτης θεωρείται ως ενεργός πολίτης που συμμετέχει στην αντιμετώπιση των καταστροφών λαμβάνοντας μέτρα αυτοπροστασίας και βοηθώντας κατά περίπτωση τους λοιπούς πολίτες που έχουν ανάγκη, ξεκινώντας από το οικογενειακό, γειτονικό και εργασιακό του περιβάλλον. Για την επίτευξη του σκοπού της πολιτικής προστασίας απαιτείται σχεδιασμός και ειδικά προγράμματα πρόληψης ξεχωριστά, για κάθε κατηγορία κινδύνου, όπου λαμβάνονται μέτρα ετοιμότητας σε κεντρικό και περιφερειακό επίπεδο ανάλογα με την έκταση και την ένταση του εκτιμώμενου κινδύνου και αναλαμβάνονται δράσεις, ξεχωριστές στον τομέα της πρόληψης, της ετοιμότητας, της αντιμετώπισης και της αποκατάστασης. Στις δράσεις αυτές χρησιμοποιείται όλο το διατιθέμενο υλικό και δημόσια και ιδιωτικά μέσα σε εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο, όπως ήδη αναφέρθηκε κατά την παράθεση των άνω διατάξεων του ν. 3012/2002 και το κύριο έργο, ως επιμέρους δράσεων πολιτικής προστασίας, γίνεται από τις κρατικές υπηρεσίες, τις υπηρεσίες οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και των οργανισμών κοινής ωφέλειας (όπως Πυροσβεστικό Σώμα, Ελληνική Αστυνομία, Λιμενικό Σώμα, Ε.Κ.Α.Β., Ένοπλες Δυνάμεις, Διευθύνσεις Δασών και λοιπές Διευθύνσεις της Περιφέρειας, Τεχνικές Υπηρεσίες των Περιφερειακών Αυτοδιοικήσεων και των πρωτοβάθμιων ΟΤΑ, ΔΕΗ, ΔΕΥΑΠ, ΔΕΠΑ κ.λπ.

Τέλος, κατά την παρ.1 του άρθρου 17 του ίδιου αυτού νόμου, με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ρυθμίζονται τα σχετικά με την κατάρτιση των σχεδίων πολιτικής προστασίας και τους υπόχρεους, προς τούτο, αρμόδιους κεντρικούς και περιφερειακούς φορείς και οργανισμούς κοινής ωφέλειας, τα σχέδια δε αυτά εγκρίνονται από το Γενικό Γραμματέα Πολιτικής Προστασίας και υλοποιούνται από τους ανωτέρω φορείς. Έτσι, σε εκτέλεση της αμέσως αναφερθείσας νομοθετικής εξουσιοδότησεως εκδόθηκε η υπ' αριθμ. 1299/2003 απόφαση του ανωτέρω Υ-

πουργού, με την οποία εγκρίθηκε το από 7.4.2003 Γενικό Σχέδιο Πολιτικής Προστασίας, με τη συνθηματική λέξη «ΞΕΝΟΚΡΑΤΗΣ», μαζί με τα προσαρτημένα σ' αυτό παραρτήματα - προσθήκες, το οποίο ενσωματώνεται στην εν λόγω Υπουργική Απόφαση.

Στο κεφάλαιο 1 με τον τίτλο «ΣΚΟΠΟΣ ΣΧΕΔΙΟΥ» ορίζονται τα εξής:

Με το σχέδιο αυτό επιδιώκεται η διαμόρφωση ενός συστήματος αποτελεσματικής αντιμετώπισης καταστροφικών φαινομένων και ως εκ τούτου, στα πλαίσια του δυνατού, της προστασίας της ζωής, της υγείας και της παρουσίας των πολιτών και προστασία του φυσικού περιβάλλοντος. Πλέον συγκεκριμένα: Προσδιορίζονται οι εμπλεκόμενες υπηρεσίες και φορείς, καθώς και τα όργανα που διευθύνουν και συντονίζουν τις επιχειρησιακές δυνάμεις σε όλα τα επίπεδα. 2. Παρέχονται ουσιώδη στοιχεία στις αρμόδιες υπηρεσίες για την εκτίμηση καταστάσεων, αξιολόγηση κινδύνων, επισημάνση ευπαθών χώρων και ακολούθως εκπόνηση ειδικών σχεδίων στα πλαίσια του βασικού σχεδίου «ΞΕΝΟΚΡΑΤΗΣ» προς αντιμετώπιση των, κατά περίπτωση, κινδύνων. 3..., 4..., 5. Τέλος προβλέπεται η δημιουργία συστήματος επικοινωνίας και ροής πληροφοριών μεταξύ όλων των εμπλεκόμενων υπηρεσιών και παραγόντων στη διαχείριση των κρίσεων. Στο κεφάλαιο 2 με τον τίτλο «ΕΝΝΟΙΕΣ – ΟΡΙΣΜΟΙ ΔΥΝΑΜΙΚΟ ΚΑΙ ΜΕΣΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ» στα υποκεφάλαια Α. ΕΝΝΟΙΕΣ – ΟΡΙΣΜΟΙ και Β. ΔΥΝΑΜΙΚΟ ΚΑΙ ΜΕΣΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ επαναλαμβάνονται όσα αναφέρονται στα πιο πάνω αναφερόμενα άρθρα 2 και 3 του ν. 3013/2002. Στο υπό το αριθμητικό στοιχείο 3 κεφάλαιο με τον τίτλο «ΒΑΣΙΚΕΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΣΧΕΔΙΑΣΗΣ» ορίζεται ότι προκειμένου το σχέδιο «ΞΕΝΟΚΡΑΤΗΣ» να αποτελέσει βάση σχεδίασης και ενεργείας του κρατικού μηχανισμού προς αντιμετώπιση καταστροφικών φαινομένων, κρίνεται σκόπιμο κατά τη σχεδίαση να ληφθούν υπόψη, πέραν των άλλων, οι παρακάτω απαιτήσεις 1. Προσδιορισμού υπευθύνων για σχεδίαση κατά περίπτωση. 2. Καθορισμού των συνεργαζόμενων υπηρεσιών και φορέων

και του είδους της μεταξύ τους συνεργασίας. 3. Αξιολόγησης των κινδύνων και χαρτογράφησης ευπαθών περιοχών με σκοπό την πληρέστερη σχεδίαση και αποτελεσματικότερη δράση των αρμοδίων υπηρεσιών. 4.. ., 5. Καθορισμού ρόλων και ευθυνών ανά καταστροφικό φαινόμενο των εμπλεκόμενων στην εν γένει διαχείριση κρίσεων. 6. Δημιουργίας συστήματος επικοινωνίας για συνεννόηση μεταξύ των εμπλεκόμενων στην αντιμετώπιση των έκτακτων αναγκών. 7.., 8..., 9.., 10. Ενημέρωσης του πληθυσμού όπου και όταν ενδείκνυται για την αυτοπροστασία του και επιβοήθηση του έργου του κράτους και ακόμη ψυχολογικής υποστήριξης αυτού για διατήρηση του ηθικού του και αποφυγή πανικού. 11..., 25..... Στο υποκεφάλαιο του ίδιου κεφαλαίου με τον τίτλο «συντονιστικές οδηγίες» προβλέπονται τα ακόλουθα: 1. Τα Υπουργεία και οι Περιφέρειες συντάσσουν βάσει του γενιού σχεδίου «ΞΕΝΟΚΡΑΤΗΣ» τα επί μέρους ειδικά σχέδια για την αντιμετώπιση των καταστροφικών φαινομένων με συντονιστή στη σχεδίαση τη Γενική Γραμματεία Πολιτικής Προστασίας. 2. Τα συντασσόμενα ανά φορέα ειδικά σχέδια, προς της αποστολής στη ΓΓΠΠ για έγκριση, να ελέγχονται για την πληρότητά τους από τις προϊστάμενες υπηρεσίες. 3. Μετά την έγκριση από τη ΓΓΠΠ τα σχέδια καθίστανται εκτελεστά και κοινοποιούνται, με μέριμνα των συντακτών, σε όλους τους εμπλεκόμενους υπόχρεους για σχεδίαση φορείς προκειμένου να εναρμονίσουν τα συντασσόμενα από αυτούς σχέδια. 4.... 5.... Τα σχέδια να είναι προσαρμοσμένα στα κατά περίπτωση πραγματικά περιστατικά, να έχουν προβλεπτικότητα και ελαστικότητα στην εφαρμογή και να συμβάλλουν σημαντικά στην αντιμετώπιση των καταστάσεων. 6..., 7. Για την υποστήριξη των σχεδίων επιβάλλεται η ενημέρωση του πληθυσμού όπου αυτή απαιτείται. Στο Παράρτημα Α του γενικού σχεδίου «ΞΕΝΟΚΡΑΤΗΣ» αναφέρεται ότι στην Προσθήκη 2 επισημαίνονται, κατά περίπτωση φαινομένου, όχι περιοριστικά, οι εμπλεκόμενοι στη σχεδίαση και την αντιμετώπιση των επικίνδυνων καταστάσεων, ενώ οι μη υποχρεούμενοι για σχεδια-

σμό, αλλά εμπλεκόμενοι στην αντιμετώπιση των καταστροφικών φαινομένων, όταν από τα στοιχεία του αξιολογούμενου προς αντιμετώπιση κινδύνου κρίνεται αναγκαίο, συντάσσουν μνημόνια ενεργειών, προκειμένου να προετοιμάζονται και να ενεργούν μεθοδικά, σχεδιασμένα και αποτελεσματικά οι επιχειρησιακές δυνάμεις. Σύμφωνα με την Προσθήκη αυτή, σε περίπτωση δασικής πυρκαγιάς, υποχρεούμενοι σε σχεδιασμό φορείς είναι τα Υπουργεία Εθνικής Άμυνας, Γεωργίας και Δημοσίας Τάξεως, όπως και οι Περιφερειακές και Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις. Περαιτέρω, στο υπό αριθμητικό στοιχείο 4 κεφάλαιο με τον τίτλο «ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ» ορίζεται ότι για την κινητοποίηση του δυναμικού της Πολιτικής Προστασίας απαιτείται η δημιουργία ενός συστήματος ενεργειών σε τέσσερις (4) φάσεις: ΦΑΣΗ 1^η ΣΥΝΗΘΗΣ ΕΤΟΙΜΟΤΗΤΑ. Η φάση αυτή περιλαμβάνει μέτρα και ενέργειες του κρατικού μηχανισμού, που συμβάλλουν στην προετοιμασία του για τα επόμενα στάδια ενεργειών. Ειδικότερα, αξιολογούνται τα πρώτα στοιχεία και πληροφορίες που αναφέρονται στην εμφάνιση ή επικείμενο ερχομό καταστροφικών φαινομένων για το σχηματισμό βάσιμης εκτίμησης της καταστροφής. Τίθεται σε εφαρμογή του σύστημα επικοινωνίας και ροής πληροφοριών για συνεννόηση μεταξύ των εμπλεκόμενων και λήψη αποφάσεων. Καταγράφονται τα μέσα πολιτικής προστασίας και ελέγχεται η επάρκεια και καταλληλότητα αυτών. Γίνονται προπαρασκευαστικές πράξεις και προϋδεάζονται επί του θέματος τα κλιμάκια της πολιτικής προστασίας. ΦΑΣΗ 2^η ΑΥΞΗΜΕΝΗ ΕΤΟΙΜΟΤΗΤΑ. Εάν από τη συναξιολόγηση των πληροφοριών δίδεται σχεδόν η βεβαιότητα ότι επίκειται καταστροφικά φαινόμενα, πέραν των ενεργειών της φάσης 1, γίνεται ευρύτερη κινητοποίηση του μηχανισμού πολιτικής προστασίας σε όλα τα επίπεδα. Συνέρχονται τα επιτελικά και επιχειρησιακά όργανα και διατελούν σε πλήρη ετοιμότητα για την εκτέλεση της αποστολής τους, λαμβανομένων και προληπτικών μέτρων, όπου αυτό κρίνεται σκόπιμο. ΦΑΣΗ 3^η ΑΜΕΣΗ ΚΙΝΗ-

ΤΟΠΟΙΗΣΗ – ΕΠΕΜΒΑΣΗ. Συνέχεια των προαναφερομένων και άλλων μέτρων, στη φάση αυτή γίνεται πλέον κινητοποίηση και δραστηριοποίηση όλου του συστήματος πολιτικής προστασίας προς αντιμετώπιση των καταστροφικών φαινομένων. Οι επιχειρησιακές δυνάμεις συνεργαζόμενες και συντονιζόμενες ευρίσκονται σε πλήρη δράση. Το ανθρώπινο δυναμικό και τα υλικοτεχνικά μέσα αξιοποιούνται κατά τον καλύτερο τρόπο. Όπου κρίνεται σκόπιμο, ενημερώνονται και οι πολίτες για τη λήψη μέτρων αυτοπροστασίας, συνδρομή και διευκόλυνση του έργου του κράτους. Το σύστημα επικοινωνιών ευρίσκεται σε πλήρη λειτουργία και οι υπηρεσίες διοικητικής μέριμνας είναι σε ετοιμότητα για τη στήριξη του επιχειρησιακού έργου και άμεσης επίλυσης προβλημάτων των πληγέντων. ΦΑΣΗ 4^η ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ – ΑΡΩΓΗ. Εξάλλου, στο υπό το αριθμητικό στοιχείο 5 κεφάλαιο με τον τίτλο «ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΚΑΙ ΤΑΚΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ – ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΕΜΠΛΕΚΟΜΕΝΩΝ ΦΟΡΕΩΝ», μεταξύ άλλων, ορίζεται ότι οι Περιφερειακές Αυτοδιοικήσεις 1. Συντάσσουν για τη Νομαρχιακή τους Αυτοδιοίκηση σχέδια αντιμετώπισης κινδύνων από φυσικές, τεχνολογικές και λοιπές καταστροφές, όπως αυτές φαίνονται στην προσθήκη του παραρτήματος Α του παρόντος σχεδίου, με βάση τις οδηγίες σχεδίασης του παραρτήματος ΣΤ και τις λοιπές οδηγίες των αρμόδιων Υπουργείων και της Περιφέρειας. 2. Μελετούν, αναλύουν και εξειδικεύουν τις βασικές απαιτήσεις και τις οδηγίες σχεδίασης του παρόντος σχεδίου, των υπουργείων και της Περιφέρειας κατά το μέρος που τους αφορούν και δίνουν τις αναγκαίες οδηγίες στους Πρωτοβάθμιους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης για την καλύτερη εκπλήρωση των σχετικών υποχρεώσεών τους. 3. Αποστέλλουν τα εκ μέρους τους συντασσόμενα σχέδια στη ΓΓΠΠ για έγκριση. 4..., 5. Συντονίζουν και επιβλέπουν το έργο της πολιτικής προστασίας για την πρόληψη, ετοιμότητα, αντιμετώπιση και αποκατάσταση των καταστροφών στη ζώνη ευθύνης τους και διαθέτουν για το σκοπό αυτό το απαραίτητο δυναμικό και τα μέσα. 6.....,

7. Συγκροτούν Συντονιστικό Περιφερειακό Όργανο. 8..., 9. Συνεργάζονται με τις περιφερειακές υπηρεσίες των Ενόπλων Δυνάμεων, των Σωμάτων Ασφαλείας και λοιπών φορέων για την εναρμόνιση των σχεδίων τους και την αποτελεσματική αντιμετώπιση των καταστροφών. 10..., 11..., 12..., 13. Κοινοποιούν τα επί μέρους σχέδια αντιμετώπισης σε όλες τις αρμόδιες για σχεδίαση και αντιμετώπιση υπηρεσίες και Πρωτοβάθμιους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης, προκειμένου να εναρμονίσουν τα δικά τους σχέδια ενεργειών. 14..., 15. Χαρτογραφούν στη ζώνη ευθύνης τους τις περιοχές υψηλού κινδύνου από φυσικές, τεχνολογικές και λοιπές καταστροφές, με σκοπό την υποβοήθηση στη σχεδίαση, στον καθορισμό των προληπτικών μέτρων και στην αποτελεσματικότερη αντιμετώπιση των καταστάσεων. 16..., 17..., 18. Κινητοποιούν τις κρατικές υπηρεσίες και διαθέτουν τα αναγκαία μέσα σε περιπτώσεις τοπικών καταστροφών. Ενημερώνουν σχετικά την περιφέρεια και ζητούν σε περίπτωση ανάγκης ενισχύσεις. 19..., 20..., 21. Είναι αυτονόητο ότι ενεργούν και ο,τιδήποτε άλλο σχετικό που υπαγορεύεται από τον ρόλο τους και την αποστολή τους.

Στο ίδιο κεφάλαιο ορίζεται επίσης, ότι οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης 1. Μεριμνούν για την εξασφάλιση της αναγκαίας οργάνωσης και υποδομής των υπηρεσιών τους, προκειμένου να είναι ικανές για τη λήψη αποτελεσματικών μέτρων πολιτικής προστασίας και συντάσσουν προς τούτο σχετικά μνημόνια. 2. Συντονίζουν και επιβλέπουν τα μέτρα για την πρόληψη, ετοιμότητα, αντιμετώπιση και αποκατάσταση των καταστροφών. 3. Διαθέτουν το απαραίτητο δυναμικό και μέσα για την αντιμετώπιση των καταστροφικών φαινομένων και συντονίζουν τη δράση αυτών. 4. Συνιστούν συντονιστικό τοπικό όργανο στην έδρα τους. 5..., 6. Ενεργούν στα πλαίσια της δικαιοδοσίας τους ο,τιδήποτε συμβάλλει στο έργο της πολιτικής προστασίας και προκύπτει από όλο το πλέγμα της αποστολής τους. Περαιτέρω, στο υπό το αριθμητικό στοιχείο 6 κεφάλαιο με τον τίτλο «ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ – ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΕΣ» ορίζεται στο υποκεφάλαιο β. Συντονι-

σμός Επιχειρήσεων, ότι ο συντονισμός των εμπλεκόμενων επιχειρησιακών δυνάμεων για την αντιμετώπιση των καταστροφικών φαινομένων, γίνεται, αναλόγως του είδους ή της έντασης της καταστροφής (Γενική, Περιφερειακή, Τοπική), από το Γενικό Γραμματέα Πολιτικής Προστασίας και τους οικείους Γενικούς Γραμματείς Περιφερειών. Οι ανωτέρω στο έργο τους συνεπικουρούνται από τους επικεφαλής των δυνάμεων που ενεργούν στον τομέα ευθύνης τους. Στο υποκεφάλαιο γ. Επικοινωνίες του ίδιου κεφαλαίου, ορίζεται ότι σε όλες τις φάσεις κινητοποίησης, οι επικοινωνίες μεταξύ των εμπλεκόμενων δυνάμεων γίνονται κατά τον πλέον συντονισμένο τρόπο με τα υφιστάμενα δίκτυα του ΟΤΕ, της κινητής και δορυφορικής τηλεφωνίας, καθώς και με τα ειδικά δίκτυα ασυρμάτων επικοινωνιών του Εθνικού Κέντρου Επιχειρήσεων ΓΓΠΠ και των άλλων επιχειρησιακών φορέων (Ε.Δ., ΕΛ.ΑΣ., ΕΚΑΒ κ.λπ), αναλόγως των κατά περίπτωση δυνατοτήτων και των προς αντιμετώπιση φαινομένων. Τέλος, στο Παράρτημα ΣΤ του σχεδίου «ΞΕΝΟΚΡΑΤΗΣ» στο κεφάλαιο με τον τίτλο «ΟΔΗΓΙΕΣ ΣΧΕΔΙΑΣΗΣ» και στο υποκεφάλαιο Β με τον τίτλο «ΒΑΣΙΚΟΙ ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΛΗΦΘΟΥΝ ΥΠΟΨΗ ΣΤΗ ΣΧΕΔΙΑΣΗ» ορίζεται ότι οι αρμόδιοι για σχεδίαση, πέραν των άλλων σημαντικών στοιχείων για την πραγματοποίηση του έργου τους, πρέπει να λαμβάνουν πάντοτε υπόψη τα σχέδια να έχουν απλότητα, πληρότητα, σαφήνεια και επάρκεια. Να συμβάλλουν στη σύντομη εμφάνιση τη πραγματικής επιχειρησιακής καταστάσεως και στην αποτελεσματικότητα των μέτρων πρόληψης, κινητοποίησης, δράσης και αντιμετώπισης των καταστροφικών φαινομένων, αποκατάστασης ζημιών και αρωγής στους πληγέντες. Ο συντάκτης των σχεδίων διευκολύνεται στην πληρότητα του έργου του, εάν, πέραν των λοιπών, δίνονται απαντήσεις στα ερωτήματα 1. Ποιος (ενεργεί), 2. Τι (θα ενεργήσει), 3. Πότε (θα ενεργήσει), 4. Που (θα ενεργήσει), 5. Γιατί (θα ενεργήσει). Επίσης, στο ίδιο κεφάλαιο και ειδικότερα στο υποκεφάλαιο Γ με τον τίτλο «ΕΙΔΙΚΟΙ ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΛΗΦΘΟΥΝ

ΥΠΟΨΗ ΣΤΗ ΣΧΕΔΙΑΣΗ» αναφέρεται στην παρ.1 ότι οι παρούσες οδηγίες σχεδίασης της ΓΓΠΠ αφορούν όλους τους υπόχρεους για σχεδίαση, χωρίς, όμως, αυτό να απαλλάσσει τους αρμόδιους να εκδώσουν ειδικότερες οδηγίες, όπου αυτό κρίνεται αναγκαίο, για περισσότερη εξειδίκευση ή διευκρίνιση θεμάτων ή λόγω ιδιαιτεροτήτων, στη δε παρ.5 επισημαίνεται ότι η σχεδίαση πρέπει να ολοκληρωθεί μέσα στα οριζόμενα χρονικά πλαίσια, γι' αυτό επιβάλλεται η επίβλεψη για τη συμμόρφωση, ενώ στο υποκεφάλαιο Δ ορίζεται ότι σημεία ιδιαίτερης προσοχής κατά τη σχεδίαση πρέπει να είναι, πέραν των άλλων, η ενημέρωση των πολιτών για τους επικείμενους κινδύνους, προκειμένου να λάβουν μέτρα αυτοπροστασίας και να συνδράμουν το έργο της πολιτείας, καθώς και η ενδεδειγμένη ψυχολογική υποστήριξη των πληγέντων προς αποφυγή πανικού.

3) Πέραν όλων των ανωτέρω, θα πρέπει ν' αναφερθούμε ειδικότερα και στην Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Πολιτικής Προστασίας με αρ. πρωτ. 3752/25-05-2018 και τίτλο "Σχέδιο δράσεων Πολιτικής Προστασίας για την αντιμετώπιση κινδύνων λόγω δασικών πυρκαγιών".

Όπως είναι γνωστό, οι δασικές πυρκαγιές είναι ένα φαινόμενο, που εντάσσεται στις φυσικές καταστροφές, σύμφωνα με το Γενικό Σχέδιο Πολιτικής Προστασίας με το διακριτικό τίτλο "ΞΕΝΟΚΡΑΤΗΣ".

Εξάλλου, στην παρ. 2.4 του μέρους δεύτερου της ως άνω εγκυκλίου, στις δράσεις πολιτικής προστασίας για την αντιμετώπιση εκτάκτων αναγκών και συνεπειών από δασικές πυρκαγιές περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων και εξής υποχρεωτικές δράσεις:

- α)** Ο απεγκλωβισμός και η διάσωση των πολιτών από το Πυροσβεστικό Σώμα, που βρίσκονται σε επαφή ή εντός του φλεγόμενου χώρου.
- β)** Η υλοποίηση του μέτρου της οργανωμένης απομάκρυνσης πολιτών, ως μέσο προληπτικής προστασίας τους και δρομολογείται εγκαίρως (ενώ η καταστροφή βρίσκεται σε εξέλιξη) και κάτω από ορισμένες προϋποθέ-

σεις και περιορισμούς, η εκτίμηση των οποίων γίνεται μόνον σε τοπικό επίπεδο. Η δράση γίνεται με ευθύνη των αρμοδίων Οργάνων Πολιτικής Προστασίας (Περιφερειάρχης, Δήμαρχος κλπ), σύμφωνα και με το άρθρο 108 του **N. 4249/2018**.

γ) Η λήψη μέτρων τροχαίας από την ΕΛΑΣ για αποφυγή κυκλοφοριακής συμφόρησης, τόσο στην πληγείσα όσο και την ευρύτερη περιοχή.

Επίσης ο Γενικός Γραμματέας Πολιτικής Προστασίας, μεταξύ άλλων αρμοδιοτήτων, έχει και τα εξής:

α) Συγκαλεί το Κεντρικό Συντονιστικό Όργανο Πολιτικής Προστασίας (ΚΣΟΠΠ) και

β) Συντονίζει τις δράσεις όλων των εμπλεκόμενων δυνάμεων πολιτικής προστασίας, όπως ΠΣ, ΕΛΑΣ, ΛΣ, ΕΚΑΒ, ΕΚΕΠΥ, Περιφέρειες, Δήμους κλπ.

Ωστόσο το ΠΣ, έχει την ευθύνη για τον επιχειρησιακό σχεδιασμό και αντιμετώπιση καταστολής των δασικών πυρκαγιών και τη διάσωση κινδυνεύόντων από τις δασικές πυρκαγιές και συμμετέχει δια των αρμοδίων οργάνων του στα Συντονιστικά Όργανα Πολιτικής Προστασίας των Περιφερειών (ΣΟΠΠ) και στα Συντονιστικά Τοπικά όργανα των Δήμων (ΣΤΟ). Επίσης, ο επικεφαλής αξιωματικός του ΠΣ, που συντονίζει κάθε φορά όλες τις εμπλεκόμενες δυνάμεις για την αντιμετώπιση δασικών πυρκαγιών σε συγκεκριμένη περιοχή, εισηγείται προς τα αρμόδια Αποκεντρωμένα Όργανα Πολιτικής Προστασίας, όπως Δήμαρχο, Περιφερειάρχη, για τη λήψη του μέτρου της οργανωμένης προληπτικής απομάκρυνσης των πολιτών (εκκένωση).

Για την προκείμενη περίπτωση της πυρκαγιάς της Ανατολικής Αττικής, η οποία εκδηλώθηκε τη Δευτέρα 23 Ιουλίου 2018, ο κίνδυνος ήταν 4, δηλ. ιδιαίτερα υψηλός. Ο αριθμός των πυρκαγιών, που αναμένεται να εκδηλωθούν σαφέστατα είναι μεγάλος, αλλά το κυριότερο, κάθε πυρκαγιά μπορεί να λάβει μεγάλες διαστάσεις, εφόσον ξεφύγει από την αρ-

χική προσβολή, όπως συνέβη στη συγκεκριμένη πυρκαγιά από την περιοχή της Νταού Πεντέλης και εκεί θα έπρεπε πρώτα και αμέσως να γίνει η επέμβαση κατάσβεσης.

Ακόμη, η διαχείριση γενικά και πιο συγκεκριμένα, **η υλοποίηση της οργανωμένης απομάκρυνσης πολιτών λόγω δασικών πυρκαγιών**, σύμφωνα με το άρθρο 108 του Ν. 4249/2014 ενεργείται, κατά την ίδια ως άνω εγκύκλιο της ΓΓΠΠ καθώς και την με αρ. πρωτ. 29430/6-05-2015 ως εξής:

1) Η λήψη της απόφασης για την οργανωμένη προληπτική απομάκρυνση πολιτών λόγω δασικών πυρκαγιών αποτελεί ευθύνη των κατά τόπους Δημάρχων κατόπιν εισήγησης του επικεφαλής αξιωματικού ΠΣ, που συντονίζει τις πυροσβεστικές δυνάμεις, καθώς και τις εμπλεκόμενες δυνάμεις και μέσα πολιτική προστασίας.

2) Όταν η εξελισσόμενη ή επικείμενη καταστροφή μπορεί να επηρεάσει πάνω από έναν Δήμο, όπως στη συγκεκριμένη πυρκαγιά τους δύο Δήμους της Ραφήνας - Πικερμίου και του Μαραθώνα η ανωτέρω απόφαση είναι ευθύνη του Περιφερειάρχη ή του εξουσιοδοτημένου από αυτόν Αντιπεριφερειάρχη, όπως εν προκειμένω, που η φονική πυρκαγιά επεκτάθηκε σε πολλούς Δήμους (Πεντέλης, Μαραθώνα και Ραφήνας – Πικερμίου).

3) Τέλος, στις περιπτώσεις του άρθρου 2, παρ. 3 σε συνδυασμό με αυτές του άρθρου 8, παρ. 1 περ. (β), (γ) και (δ) του Ν. 3013/2002 την ως άνω απόφαση λαμβάνει ο Γενικός Γραμματέας Πολιτικής Προστασίας και εκτελείται από τον αρμόδιο Περιφερειάρχη κατόπιν εισήγησης της φυσικής Ηγεσίας του Σώματος (ΕΛΑΣ, ΠΣ), που έχει την αρμοδιότητα διενέργειας της προανάκρισης για τη συγκεκριμένη πυρκαγιά (Προανακριτική Αρχή), όπως στην προαναφερόμενη πυρκαγιά το ΠΣ.

Η δράση της οργανωμένης προληπτικής απομάκρυνσης πολιτών (εκκένωση) έχει χαρακτήρα μη υποχρεωτικό. Το αρμόδιο ως άνω όργανο για τη λήψη απόφασης οφείλει ωστόσο να ενημερώσει τουλάχιστον για τον επερχόμενο κίνδυνο και τις συνέπειες για τη ζωή, την υγεία και σωματική ακεραιότητάς τους, καθώς και τις περιουσίες τους.

Εξάλλου, στις δράσεις της Περιφέρειας στην αντιμετώπιση κινδύνων λόγω δασικών πυρκαγιών, μετά την εκδήλωσή τους, περιλαμβάνει μεταξύ άλλων: **α)** Τη λήψη απόφασης για την οργανωμένη - προληπτική απομάκρυνση κατοίκων, όταν η καταστροφή έχει επηρεάσει πάνω από ένα Δήμο (άρθρο 108 του Ν. 4249/2014), κατόπιν σχετικής εισήγησης από τον εκάστοτε Επικεφαλής Αξιωματικό του Πυροσβεστικού Σώματος, ο οποίος ενεργεί σε τοπικό επίπεδο, ως συντονιστής του πυροσβεστικού έργου (καταστολής της πυρκαγιάς) και **β)** Τη σύγκληση του Συντονιστικού Οργάνου Πολιτικής Προστασίας (ΣΟΠΠ). Ωστόσο, σύμφωνα με το άρθρο 2 του Ν. 3013/2002, η κατάσταση κινητοποίησης πολιτικής προστασίας διακρίνεται σε: 1) Κατάσταση Ετοιμότητας Πολιτικής Προστασίας λόγω τεκμηριωμένου κινδύνου και 2) Κατάσταση Έκτακτης Ανάγκης Πολιτικής Προστασίας, στην οποία περιλαμβάνεται η κατάσταση, που σχετίζεται με συγκεκριμένη καταστροφή για την αντιμετώπιση της οποίας απαιτείται: ι) Ειδικός συντονισμός από τη ΓΓΠΠ του δυναμικού και των μέσων, που αναλαμβάνουν δράση σε κεντρικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο και ιι) Κινητοποίηση δυναμικού και μέσων επιπλέον του διατιθέμενου από κανονικές συνθήκες, όπως στη συγκεκριμένη πυρκαγιά.

Εξάλλου στις διατάξεις του άρθρου 2, παρ. 2 του Ν. 3013/2002 προβλέπεται η διάκριση των καταστροφών, σε Γενικές, Περιφερειακές και Τοπικές. Πιο συγκεκριμένα, ως Περιφερεια-

κή Καταστροφή μεγάλης έντασης νοείται αυτή για την αντιμετώπιση της οποίας απαιτείται η διάθεση δυνάμεων και μέσων πολιτικής προστασίας και από άλλες Περιφέρειες ή Κεντρικές Υπηρεσίες ή Φορείς του Κράτους. **Η συγκεκριμένη πυρκαγιά της Ανατολικής Αττικής της 23-7-2018 έχει τα χαρακτηριστικά και θεωρείται κατά τον ως άνω νόμο ως Περιφερειακή Καταστροφή μεγάλης έντασης και ως εκ τούτου υπάρχει ευθύνη διαχείρισής της από την ΓΓΠΠ.**

Τέλος στις περιπτώσεις μεγάλου αριθμού απωλειών όπως στη συγκεκριμένη πυρκαγιά, στην ως άνω ίδια εγκύκλιο της ΓΓΠΠ προβλέπεται η ενεργοποίηση του Ειδικού Σχεδίου Διαχείρισης Ανθρωπίνων Απωλειών, η οποία μάλιστα γίνεται από τον Γενικό Γραμματέα Πολιτικής Προστασίας.

Όλες οι παραπάνω διατάξεις αποτελούν ένα σύμπλεγμα ρυθμίσεων για όλους τους εμπλεκόμενους φορείς και πρόσωπα, σχετικά με την Πολιτική Προστασία της χώρας μας στην περίπτωση έκτακτων περιστατικών, όπως σεισμών, πυρκαγιών, πλημμυρών, καταιγίδων κ.λ.π. και πάντοτε επιβάλλεται η άμεση ενεργοποίηση όλων και ιδίως ο συντονισμός, όπως προβλέπεται από το νόμο, Θα πρέπει δε να τονισθεί, ότι η Ελληνική Νομοθεσία στα θέματα Πολιτικής Προστασίας είναι από τις καλύτερες στην Ευρώπη, αλλά το μεγάλο πρόβλημα είναι η άμεση, συντονισμένη και καλή εφαρμογή τους.

-----,-----

4) Στην προκειμένη περίπτωση, δηλ. κατά τη φονική και καταστροφική πυρκαγιά της 23^{ης} Ιουλίου 2018 στην Ανατολική Αττική, είναι ολοφάνερο, ότι όλα τα ανωτέρω, κι ιδίως όσα ορίζει ο ανωτέρω νόμος 3013/2002 και το γενικό σχέδιο «ΞΕΝΟΚΡΑΤΗΣ» και πολύ περισσότερο όσον αφορά την έγκαιρη και καλά οργανωμένη εκκένωση των οικισμών, όπως και οι νεότεροι ως άνω νόμοι, κανονισμοί και διαταγές, δεν εφαρμόστηκαν ή

εφαρμόστηκαν πλημμελώς και με πολλές παραλείψεις, απ' όλους τους μνηυόμενους και ενδεχομένως και άλλους, συνεπεία των οποίων, όπως προαναφέρθηκε, είχαμε τα εξής τραγικά και ολέθρια συνολικά αποτελέσματα:

- 1). Μέχρι στιγμής 99 νεκρούς, μεταξύ των οποίων και οι δύο δικοί μας ως άνω άνθρωποι.
- 2). Επίσης πολλούς σοβαρά τραυματίες και νοσηλευόμενους ακόμη στα Νοσοκομεία ή εξελθόντες αυτών.
- 3). 2.488 σπίτια κάηκαν ολοσχερώς ή μη.
- 4). 12.760 στρέμματα δάσους έγιναν στάχτη.
- 5). 380 ιδιωτικά αυτοκίνητα έχουν καταστραφεί ολοσχερώς.

Για όλα, όμως, αυτά, έχουν, ως εκ της θέσεώς τους, ποινικές ευθύνες όλοι οι εν προκειμένω μνηυόμενοι και ενδεχομένως και άλλοι και ίσως και κυβερνητικά στελέχη, περί των οποίων επιφυλασσόμαστε ρητά, ιδίως, όμως, έχουν ευθύνη και για τον τραγικό και φρικτό θάνατο και τραυματισμό τόσων πολλών συνανθρώπων μας, μεταξύ των οποίων και των ως άνω δύο δικών μας πολυαγαπημένων ανθρώπων.

6. ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕΙΣ:

Με την ευκαιρία της τραγικής και φονικής πυρκαγιάς της 23^{ης} και 24^{ης} Ιουλίου 2018 στην Ανατολική Αττική και κυρίως στο Ν. Βουτζά και στο Μάτι Αττικής ασχολήθηκαν και ασχολούνται όλα τα ΜΜΕ και καταλογίζουν συγκεκριμένες ποινικές ευθύνες στους αρμόδιους. Εκτός, όμως, από τα ελληνικά, ασχολήθηκαν εκτεταμένα και τα μεγαλύτερα διεθνή ΜΜΕ και μάλιστα καταλογίζουν και αυτά ποινικές ευθύνες στον ελληνικό κρατικό μηχανισμό και ειδικότερα στους αρμόδιους για τα θέματα Πολιτικής Προστασίας. Μάλιστα, χαρακτηρίζουν την πυρκαγιά αυτή, όπως προαναφέρθηκε, με τα τόσα ανθρώπινα θύματα και τις τόσες καταστροφές, ως τη δεύτερη παγκοσμίως μεγάλη καταστροφή από πυρκαγιά.

Εκτός των ανωτέρω, θα πρέπει να γίνει ειδική αναφορά στα όσα σχετικά δήλωσε ο Ευρωπαϊός Επίτροπος Ανθρωπιστικής Βοήθειας και Διαχείρισης Κρίσεων της Ε.Ε. Χρήστος Στυλιανίδης (σχετ.5), ο οποίος ήλθε αμέσως και ειδικά στην Ελλάδα και αφού ενημερώθηκε από τον αρμόδιο τότε υπουργό και τους άλλους αρμόδιους, προέβη σε σχετικές δηλώσεις, και μεταξύ των άλλων είπε (υπάρχει η δήλωση εντός της δικογραφίας):

«Στην Ελλάδα, χωρίς αμφιβολία, ζήσαμε και ζούμε μια τραγωδία. Τόσα πολλά θύματα σε μία τόσο μικρή σε έκταση πυρκαγιά, ίσως υποδηλώνει ελλείψεις σε θέματα πρόληψης και ετοιμότητας. Υπάρχουν συντεταγμένα όργανα της Ελληνικής Πολιτείας, που θα αποφανθούν με επιστημονικό τρόπο για τις πιθανές ελλείψεις».

Ο αρμόδιος αυτός Επίτροπος της Ε.Ε., με τις παραπάνω δηλώσεις του και επισημάνσεις, είναι μεν ιδιαίτερα διακριτικός και προσεκτικός, αλλά είναι και υπαινικτικός, για συγκεκριμένα πράγματα, που έχουν άμεση σχέση με τη παρούσα έγκλησή μας και γενικότερα με τις ποινικές ευθύνες των αρμοδίων. Μίλησε, ιδίως, για ελλείψεις σε θέματα πρόληψης και ετοιμότητας και αυτό είναι το όλο πρόβλημα και το μέγα θέμα στην παρούσα υπόθεση. Υπήρξαν, πράγματι εγκληματικές ελλείψεις και παραλείψεις στα θέματα της πρόληψης και προετοιμασίας, αλλά και σε θέματα ετοιμότητας και συντονισμού του τοπικού και αυτοδιοικητικού μηχανισμού και των αρμοδίων, οι οποίοι και μηνύονται δια της παρούσης μας. Μίλησε, επίσης, και για συντεταγμένα όργανα της χώρας μας που, θα αποφανθούν για τις ευθύνες των αρμοδίων και προφανέστατα και κυρίως εννοεί την Ελληνική Δικαιοσύνη.

Αξίζει, ν' αναφερθούμε και στις δηλώσεις του Αντιδημάρχου Μαραθώνα Βάιου Θανασιού (υπάρχουν οι δηλώσεις του αυτές εντός της δικογραφίας), ο οποίος αναφέρει, ότι δεν δοκιμάστηκε στην πράξη ποτέ ένα

σχέδιο εκκένωσης των οικισμών των Δήμων, όπως και στο Ν. Βουτζά και στο Μάτι. Επίσης, ο ίδιος δήλωσε πολύ χαρακτηριστικά και κατηγορηματικά, ότι «ποτέ δεν έλαβε σήμα εκκένωσης της περιοχής από την Περιφέρεια» (σχετ.6).

Επίσης, ο Δήμαρχος Ραφήνας - Πικερμίου Ευάγγελος Μπουρνούς (4^{ος} μηνυόμενος), δήλωσε πολύ χαρακτηριστικά (υπάρχει εντός της δικογραφίας), ότι «Ουδέποτε δόθηκε εντολή για εκκένωση των οικισμών στη Ραφήνα από τους αρμόδιους» (σχετ.7).

Αξίζει ιδιαίτερα, να αναφερθούμε και στα όσα δήλωσε ο επικεφαλής των εθελοντών του κλιμακίου δασοφυλάκησης στη Νέα Μάκρη (υπάρχει εντός της δικογραφίας), ο οποίος, μεταξύ των άλλων, είπε:

«Ήταν κακή η εκτίμηση του αξιωματικού στο Νταού και δεν έκανε την κλήση να έρθουν canadair εκεί και να σβήσουν την πυρκαγιά».

Επίσης, ο ίδιος, που είναι αυτός, που εποπτεύει το εκεί δάσος (Νταού) ως εθελοντής πυροσβέστης επί 10 χρόνια, δήλωσε «Αν έμενε η φωτιά στο Νταού, δεν θα είχαμε νεκρούς», και αυτή, δυστυχώς, είναι η αλήθεια.

Τέλος, θα πρέπει, να γίνει ειδική αναφορά στις δηλώσεις του Προέδρου των Πυροσβεστών Δημήτριου Σταθόπουλου (υπάρχει εντός της δικογραφίας), ο οποίος, μεταξύ των άλλων, και αυτός είπε ότι «Η Πυροσβεστική εισηγήθηκε την εκκένωση των περιοχών στο Μάτι την ώρα της πυρκαγιάς, η οποία, όμως, ποτέ δεν οργανώθηκε και ποτέ δεν έγινε, τόσο στο Μάτι, όσο και στο Ν. Βουτζά, όπως και στους άλλους εκεί οικισμούς» (σχετ.8).

Χαρακτηριστικότερη και αποκλειστικότερη, όμως, δήλωση είναι αυτή που έκανε σε τηλεοπτικό σταθμό ο Καθηγητής του Παν/μίου Αθηνών και Πρόεδρος του ΟΑΣΠ Ευθύμιος Λέκκας, ότι «Στην περίπτωση της καταστροφής της Ανατολικής Αττικής δεν υπήρχε σχέδιο πρόληψης της πυρκαγιάς και διάσωσης των ανθρώπων» (σχετ.9).

Η δημόσια αυτή δήλωση ενός απολύτως υπεύθυνου και αρμόδιου επιστήμονα, δείχνει το μέγεθος των ποινικών ευθυνών των αρμοδίων και επιφορτισμένων με την ευθύνη εφαρμογής των νόμων και για τη διάσωση των συνανθρώπων μας.

Παρόμοιες δηλώσεις είναι πολλές και μάλιστα ειδικών ανθρώπων, αλλά ενδεικτικά περιοριστήκαμε μόνο στους ανωτέρω, οι οποίοι μπορούν να κληθούν ως μάρτυρες κατά τη δικαστική έρευνα της υποθέσεως.

7. ΕΚΘΕΣΗ ΤΕΧΝΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΟΥ:

Από συγγενείς άλλων θυμάτων, που κατέθεσαν ήδη και σχετικές μηνύσεις και δήλωσαν παράσταση πολιτικής αγωγής, ανατέθηκε στον Αντιστράτηγο ε.α., Επίτιμο Υπαρχηγό του Πυροσβεστικού Σώματος **Ανδριανό Γκουρμπάτση**, νομικό, ο οποίος είναι εγγεγραμμένος και στον πίνακα πραγματογνωμόνων του Πρωτοδικείου Αθηνών για θέματα εμπρησμών, ν' ασκήσει καθήκοντα τεχνικού τους συμβούλου και αφού μελετήσει όλα τα σχετικά στοιχεία και ευρήματα της συνολικής υπόθεσης, σε συνδυασμό με τις πολλές γνώσεις του από τις προηγούμενες ιδιότητες και θέσεις ευθύνης του, σχετικά με τους εμπρησμούς, συνέταξε την από 17/8/2018 ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ του, η οποία Σας υπεβλήθη την 20/8/2018 και βρίσκεται εντός της σχετικής δικογραφίας.

Από την εν λόγω ιδιαίτερα εμπειριστατωμένη ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ του τεχνικού αυτού συμβούλου, προκύπτουν τα εξής:

α) Αναφέρεται, καταρχάς, με κάθε λεπτομέρεια, το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο για θέματα Πολιτικής Προστασίας στη χώρα μας (αρχικό και νεότερο) και ειδικότερα και για τις αρμοδιότητες κάθε υπεύθυνου οργάνου και Φορέα, αρχής γενομένης από τη Γενική Γραμματεία Πολιτικής Προστασίας μέχρι του αρμόδιου Δημαρχείου, της Πυροσβεστικής και της Αστυνομίας. **Καθήκοντα, όμως και αρμοδιότητες όπως σαφέστατα αναφέρεται στη γνωμοδό-**

τηση του τεχνικού αυτού συμβούλου, που δεν τηρήθηκαν και ειδικότερα παραβιάστηκαν οι σχετικές διατάξεις του από τους αρμόδιους, με συνέπεια να χάσουν τη ζωή τους, μέχρι σήμερα, 99 συνάνθρωποι μας, μεταξύ των οποίων και τα δικά μας δύο πολυαγαπημένα πρόσωπα.

β) Αναφέρει και επισημαίνει ο εν λόγω Τεχνικός Σύμβουλος τις συγκεκριμένες εγκληματικές παραλείψεις των αρμοδίων οργάνων (Γενικής Γραμματείας Πολιτικής Προστασίας, Περιφέρειας Αττικής, των αρμοδίων Δήμων και των υπευθύνων αξιωματικών της Πυροσβεστικής και της Αστυνομίας) και των συγκεκριμένων προσώπων, που κατείχαν τις θέσεις αυτές και ήταν υποχρεωμένα να ενεργήσουν άμεσα και να εφαρμόσουν ρητά όλα τα προβλεπόμενα από το βασικό νόμο 3013/2002 και τον «ΞΕΝΟΚΡΑΤΗ», όπως συμπληρώθηκαν ή τροποποιήθηκαν και ισχύουν σήμερα και έτσι οδηγηθήκαμε στην πρωτοφανή τραγωδία και να χάσουν τη ζωή τους μέχρι σήμερα 98 άτομα, μεταξύ των οποίων και οι δικοί μας άνθρωποι.

γ) Το συμπέρασμα της έρευνας και της έκθεσης του ως άνω τεχνικού συμβούλου είναι πολύ χαρακτηριστικό και αποκαλυπτικό της ευθύνης κάθε αρμόδιου και έχει ως εξής:

«Κατόπιν των ανωτέρω και πιο συγκεκριμένα, αφού έλαβα υπόψη μου, κυρίως τόσο τα προαναφερόμενα κατά την άποψή μου αίτια - παραλείψεις της προαναφερόμενης καταστροφής λόγω δασικής πυρκαγιάς, όσο και το προαναφερόμενο ισχύον σήμερα στη Χώρα μας νομοθετικό και θεσμικό πλαίσιο οργάνωσης και λειτουργίας του συστήματος Πολιτικής Προστασίας καθώς και τα μέχρι σήμερα δεδομένα στοιχεία και γεγονότα που περιήλθαν σε γνώση μου, με την επιφύλαξη σύνταξης σχετικής οριστικής Έκθεσης,

όταν μας χορηγηθούν όλα τα αιτούμενα αρμοδίως έγγραφα στοιχεία και άλλες χρήσιμες πληροφορίες, καταλήγω στο συμπέρασμα, σχετικά με τα αίτια - παραλείψεις της καταστροφής λόγω τη συγκεκριμένης δασικής πυρκαγιάς, που εκδηλώθηκε την 23η Ιουλίου 2018 και περί ώρα Ω/16:49 μμ, στο Νταού Πεντέλης και εξαπλώθηκε στην Καλλιτεχνούπολη - Νέο Βουτζά - Μάτι - Κόκκινο Λιμανάκι των Δήμων Ραφήνας - Πικερμίου και Μαραθώνα της Περιφερειακής Ενότητας Ανατολικής Αττικής της Περιφέρειας Αττικής, μια απόσταση από το σημείο όπου ξεκίνησε η ως άνω πυρκαγιά μέχρι τις ακτογραμμές που σταμάτησε πλέον των 5 χιλιομέτρων, ότι:

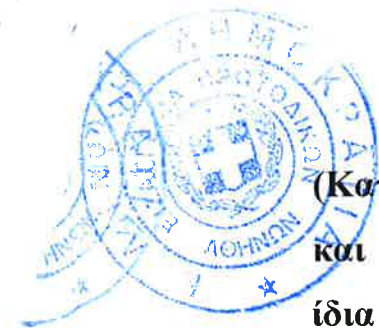
Μια σειρά από σοβαρά εγκληματικά λάθη, ενέργειες, παραλείψεις, ολιγωρίες, πλημμέλειες, αρρυθμίες και δυσλειτουργίες των αρμοδίων θεσμικά και νομοθετικά οργάνων, υπηρεσιών, αρχών και φορέων του ισχύοντος σήμερα μηχανισμού Πολιτικής Προστασίας της Χώρας, όπως αυτά καταγράφονται αναλυτικά παραπάνω, σε συνδυασμό και με τις όποιες στρεβλώσεις εντοπίστηκαν κατά την οργανωτική δομή και λειτουργία του και καταγράφηκαν παραπάνω στο σύστημα πολιτικής προστασίας, είχαν ως αποτέλεσμα από κοινού και συνδυαστικά να επηρεάσουν σε σημαντικό βαθμό και επίπεδο την επιχειρησιακή ικανότητα και αποτελεσματικότητα γενικά του μηχανισμού πολιτικής προστασίας και ειδικά του δασοπυροσβεστικού μηχανισμού και συνακόλουθα όλων των άλλων επιχειρησιακά εμπλεκόμενων δυνάμεων πολιτικής προστασίας, που συνέδραμαν το μηχανισμό δασοπυρόσβεσης, που είναι θεσμικά και νομικά υπεύθυνος για την ασφάλεια και προστασία της

ζωής και σωματικής ακεραιότητας καθώς και της περιουσίας των πολιτών, και ως εκ τούτου να οδηγήσουν κατ' άμεσο ή έμμεσο τρόπο ή να επηρεάσουν σημαντικά και ουσιαστικά, καθώς και σε αιτιώδη συνάφεια και σχέση αυτών με τις απώλειες και επιπτώσεις του καταστροφικού αυτού φαινομένου, ήτοι την μέχρι σήμερα απώλεια των 96 ανθρώπων, το σοβαρό τραυματισμό άλλων 31 καθώς πολύ σοβαρές ζημιές σε υποδομές, δομές και γενικά περιουσίες και το φυσικό περιβάλλον (καμένη δασική έκταση περίπου 13.620 στρέμματα εκ των οποίων τα 6.934 αφορούν οικιστικές περιοχές και τα λοιπά 5.825 δάση και δασικές εκτάσεις), από την πυρκαγιά που εκδηλώθηκε την 23η Ιουλίου 2018 και ώρα Ω/16:49 μμ στην περιοχή Νταού Πεντέλης, η οποία εξαπλώθηκε στην ευρύτερη περιοχή Καλλιτεχνούπολης – Νέου Βουτζά – Μάτι και Κόκκινο Λιμανάκι των Δήμων Ραφήνας – Πικερμίου και Μαραθώνος της Περιφερειακής Ενότητας Αν. Αττικής της Περιφέρειας Αττικής.

Πιο συγκεκριμένα, ο μηχανισμός Πολιτικής Προστασίας της Χώρας γενικά δεν λειτούργησε κατά τα προβλεπόμενα από το σχετικό νόμο και σύμφωνα με τις σχετικές Εγκυκλίους σε όλες τις φάσεις της αντιμετώπισης της ως άνω πυρκαγιάς και γενικά της διαχείρισης του εν λόγω καταστροφικού φαινομένου και κρίσης, αφού δεν ανταποκρίθηκε αποτελεσματικά και με επάρκεια στην εκ του νόμου αποστολή του και τις προβλεπόμενες από αυτόν αρμοδιότητές του. Ειδικότερα τα ως άνω σοβαρά εγκληματικά λάθη, ενέργειες, παραλείψεις, ολιγωρίες, αρρυθμίες και δυσλειτουργίες εντοπίζονται κυρίως στη ΓΓΠΠ, στο ΠΣ, στην Ελληνική Αστυνομία, και στους Οργανισμούς Τοπικής Αυ-

τοδιοίκησης (Περιφέρεια και Δήμους), - όχι βέβαια ότι οι λοιπές δυνάμεις πολιτικής προστασίας λειτούργησαν αποτελεσματικά και στο βαθμό των δυνατοτήτων τους - όπως αυτές προσδιορίστηκαν και εξειδικεύτηκαν αναλυτικά ανωτέρω, χωρίς βέβαια να αποκλείεται και σε άλλες αρμόδιες κρατικές αρχές, φορείς και υπηρεσίες, αφού δεν έχουν περιέλθει σε γνώση μου όλα τα αιτούμενα απαραίτητα έγγραφα στοιχεία και πληροφορίες. Τα φαινόμενα δυσλειτουργίας, και το διαπιστούμενο επιχειρησιακό, υπό την ευρεία έννοια του όρου, έλλειμμα, εντοπίζεται κυρίως σε δράσεις συντονισμού, επικοινωνίας και συνεργασίας των εμπλεκομένων δυνάμεων πολιτικής προστασίας καθώς και σε λάθη, ενέργειες και παραλείψεις κατά τις δράσεις ετοιμότητας, κινητοποίησης και αντιμετώπισης και γενικά της διαχείρισης της κρίσης εκ του καταστροφικού αυτού φαινομένου.

Ο μηχανισμός Πολιτικής Προστασίας, αποδείχθηκε εν τέλει και εκ του αποτελέσματος, ότι κατά το χρονικό διάστημα που μεσολάβησε από τη λήξη της προηγούμενης αντιπυρικής περιόδου μέχρι και την έναρξη της τρέχουσας αντιπυρικής περιόδου, δεν κατόρθωσε, όπως επιβάλλονταν εκ του νόμου και της αποστολής του αλλά και των σχετικών Εγκυκλίων της ΓΓΠΠ, να είναι στην πράξη – και όχι επί ασκήσεως - κατάλληλα και έγκαιρα προετοιμασμένος και επαρκώς επιχειρησιακά οργανωμένος και να βρίσκεται πάντοτε ετοιμοπόλεμος και σε κατάσταση αυξημένης ετοιμότητας, όταν οι περιστάσεις το απαιτούν, όπως πχ όταν ο δείκτης κινδύνου πυρκαγιάς σε μια περιοχή, όπως για παράδειγμα στην Αττική την 23η Ιουλίου 2018, είναι υψηλός

(Κατηγορία Κινδύνου 4), προκειμένου να αντιμετωπίσει και γενικά να διαχειριστεί ταυτόχρονα και μάλιστα στην ίδια ή έστω και σε άλλη Περιφέρεια ταυτόχρονα δύο μεγάλες καταστροφές, λόγω δασικών πυρκαγιών και με την έκταση και ένταση σαν αυτές που εκδηλώθηκαν στην Κινέτα και στο Νταού Πεντέλης – Καλλιτεχνούπολη - Ν. Βουτζά – Μάτι – Κόκκινο Λιμανάκι. Και αυτό στην προκειμένη περίπτωση δεν ήταν απλά μόνο εμφανέστατο στις καταστροφικές πυρκαγιές της 23 Ιουλίου 2018, ότι δηλαδή ο μηχανισμός πολιτικής προστασίας, ως αρμόδιος μηχανισμός του Κράτους για την αντιμετώπιση δασικών πυρκαγιών και λήψης μέτρων για την αντιμετώπιση εκτάκτων αναγκών και διαχείρισης των συνεπειών λόγω δασικών πυρκαγιών, έτσι ώστε να υπάρχει άμεσος έλεγχος αυτών που ενδέχεται να εκδηλωθούν κατά τη διάρκεια της αντιπυρικής περιόδου, δεν ήταν προετοιμασμένος για τη λήψη κατάλληλων μέτρων και ανάληψη αποτελεσματικών δράσεων, αλλά πρωτίστως και το σημαντικότερο είχε άμεσες επιπτώσεις στις απώλειες εκ της συγκεκριμένης καταστροφής, που απολογιστικά μέχρι σήμερα αριθμούν 96 ανθρώπινα θύματα, 31 άλλους σοβαρά τραυματίες καθώς και μεγάλης έκτασης ζημιές σε δομές, υποδομές και περιουσίες πολιτών και το φυσικό περιβάλλον.»

Πέραν του ως άνω ιδιαίτερα αποκαλυπτικού πορίσματος, με το οποίο αποδίδει μεγάλες ευθύνες στους αρμόδιους και ήδη μηνυόμενους του εν λόγω τεχνικού συμβούλου σε όλη την έκθεση του και ιδίως στις σελίδες 59-73 αναφέρονται οι συγκεκριμένες παραλείψεις των αρμοδίων οργάνων (φορέων και προσώπων) και αυτό έχει ιδιαίτερη σημασία και αξία.

8. ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΥ ΣΥΝΟΛΑΚΗ

Όπως έγινε γνωστό και είδε και το φως της δημοσιότητας, η ειδική επισημονική επιτροπή υπό την Προεδρία του Καθηγητού και Ακαδημαϊκού Κων/νου Συνολάκη και μέλη διακεκριμένους ειδικούς επιστήμονες εκ του Εξωτερικού, μελέτησαν το όλο φαινόμενο της καταστροφικής και φονικής πυρκαγιάς στην Ανατολική Αττική και ειδικότερα στο ΜΑΤΙ, στη ΡΑΦΗΝΑ και το Ν. ΒΟΥΤΖΑ και συνέταξαν την ιδιαίτερα εμπειριστωμένη και θεμελιωμένη έκθεσή τους, η οποία παρουσιάστηκε την 12/9/2018 σε ειδική εκδήλωση και της οποίας προσάγουμε και επικαλούμαστε σχετική περίληψη, η οποία αναρτήθηκε στο διαδίκτυο, και της οποίας προσάγουμε και επικαλούμαστε φωτοτυπικό αντίγραφο(**σχετ.10**). Από την εν λόγω έκθεση προκύπτουν τα εξής πολύ σοβαρά και αποκαλυπτικά συμπεράσματα:

- 1.** Ότι η πυρκαγιά που εκδηλώθηκε την 23-7-2018 σε συγκεκριμένο σημείο της περιοχής Νταού Πεντέλης επεκτάθηκε στους Δήμους Μαραθώνα και Ραφήνας δεν είχε κανένα σχεδιασμό από πριν αντιμετώπισής της και ούτε, επίσης, σχεδιασμό προετοιμασίας του κρατικού μηχανισμού Πολιτικής Προστασίας.
- 2.** Ότι οι προσομοιώσεις που έγιναν, επιβεβαίωσαν ότι η πυρκαγιά από την περιοχή Νταού Πεντέλης έφτασε στη Λεωφ. Μαραθώνος σε περίπου μιάμιση ώρα, μετά την ως άνω έναρξή της. Αυτό σημαίνει ότι, αν είχαν κινητοποιηθεί και ενεργοποιηθεί οι αρμόδιοι και υπεύθυνοι κρατικοί Φορείς για την Πολιτική Προστασία, είτε θα είχε κατασβεστεί η πυρκαγιά στην πηγή της ή κατά την εξέλιξή της, είτε ιδίως θα προλάβαιναν οι κάτοικοι να εκκενώσουν εγκαίρως όλους τους εκεί οικισμούς και οι κάτοικοι να οδηγηθούν σε ασφαλή σημεία και έτσι είναι βέβαιο ότι δεν θα είχαμε κανένα α-

πολύτως θύμα και ασφαλώς και τα δύο δικά μας πολυαγαπημένα πρόσωπα.

Αυτό το θέμα είναι ιδιαίτερα σοβαρό και αποδεικνύει τις τεράστιες εγκληματικές ευθύνες των αρμοδίων για τον τραγικό θάνατο 99 συνανθρώπων μας και της μεγάλης εκεί καταστροφής.

- 3.** Ότι η εν λόγω Επιτροπή επισημαίνει ότι ήταν λανθασμένη η εκτίμηση του αρχικού μεγέθους της φωτιάς, όπως ήταν καθυστερημένη και η αξιολόγησή της από τους αρμοδίους.

Επίσης, ελλιπέστατη και πολύ καθυστερημένη ήταν και η αντιμετώπιση, τόσο στην αρχή, όσο και μετά, της φωτιάς, καθόσον οι περισσότεροι πυροσβεστικοί πόροι είχαν μεταφερθεί στα Γεράνεια Όρη και ειδικότερα στην Κινέττα, και έτσι τα εν λόγω πυροσβεστικά μέσα δεν ήταν κατά τις κρίσιμες ώρες στην περιοχή Ανατολικής Αττικής. Το θέμα αυτό, όπως αναφέρουμε και ανωτέρω, είναι τεράστιο και οι ευθύνες των αρμοδίων εγκληματικές, καθόσον γνώριζαν από την ΕΜΥ, ότι ο βαθμός επικινδυνότητας την 23/7/2018 στην Ανατολική Αττική ήταν 4, άρα πολύ επικίνδυνη κατάσταση και γι' αυτό τα υπάρχοντα στην Ανατολική Αττική πυροσβεστικά μέσα δεν θα έπρεπε να μεταφερθούν στην Κινέττα.

Στην, πράγματι, φλεγόμενη περιοχή αυτή της Κινέτας, όπου η φωτιά είχε αρχίσει από τις 11.00 το πρωί, θα έπρεπε να μεταφερθούν πυροσβεστικά μέσα από γειτονικούς νομού (Κορινθία, Αιτωλ/νία, Αχαΐα, Ηλεία, κλπ), όπου ο βαθμός επικινδυνότητας δεν ήταν υψηλός και όχι από την Ανατολική Αττική, που ήταν μία πρόχειρη, εύκολη και απερίσκεπτη λύση. Επομένως, οι ποινικές ευθύνες των αρμοδίων είναι τεράστιες και εγκληματικές.

- 4.** Στην ίδια έκθεσή της η ως άνω Επιτροπή υπογραμμίζει, ότι δεν υπάρχουν κατάλληλος σχεδιασμός από πριν αντιμετώπισης καταστροφικών περιστατικών και εκκένωσης των οικισμών, ενώ βε-

βαιώνουν ότι, σε τοπικό επίπεδο, δηλ. στην Ανατολική Αττική, ο απαραίτητος σχετικός σχεδιασμός ήταν επί της ουσίας ανύπαρκτος. Με βάση όλα τα παραπάνω και από την εν λόγω έκθεση των ειδικών επισημών υπό την Προεδρία του Καθηγητού Κώστα Συνολάκη, πλήρως αποδεικνύονται οι τεράστιες εγκληματικές ποινικές ευθύνες των αρμοδίων και εν προκειμένω των μνηυομένων για την πρωτοφανή τραγωδία της 223-7-2018 στην Ανατολική Αττική και για το θάνατο 99 συνανθρώπων μας, μεταξύ των οποίων και των δύο ως άνω δικών μας.

9. ΑΛΛΑ ΧΡΗΣΙΜΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ:

Εκτός των ανωτέρω, κρίνουμε σκόπιμο, ότι θα πρέπει να αναφερθούν και να επισημανθούν και τα κατωτέρω:

α) Στην εφημερίδα «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» της 21/8/2018 (**σχετ.11**) δημοσιεύτηκε ένα VIDEO από κάμερα ασφαλείας γειτονικού σπιτιού, από το οποίο προκύπτουν τα εξής πολύ χρήσιμα στοιχεία, σχετικά με τις ώρες, που άρχισε η φωτιά, κ.λ.π. **και συγκεκριμένα:**

I. Ώρα 4.41 μ.μ. φαίνονται οι πρώτοι καπνοί στη γνωστή θέση στην περιοχή του Νταού Πεντέλης. Αυτό, ασφαλώς, σημαίνει, ότι η φωτιά μπήκε και άρχισε ενωρίτερα από την ώρα αυτή.

II. Ώρα 4.49 μ.μ., βάσει του VIDEO αυτού ειδοποιείται το 199 της Πυροσβεστικής για τη φωτιά αυτή.

III. Ότι τα περιπολικά οχήματα της Πυροσβεστικής του 12^{οο} Πυροσβεστικού Σταθμού, που ήταν για άμεση επέμβαση ο πιο κοντινός Σταθμός για την Νταού Πεντέλης, είχαν μετακινηθεί για τη φωτιά της Κινέττας, παρά το ότι από την προηγούμενη (22/7/2018) είχε γίνει γνωστός, μέσω της ΕΜΥ και της Γενικής Γραμματείας Πολιτικής Προστασίας, ο βαθμός επικινδυνότητας τέσσερα (4) της περιοχής.

Ήταν, πράγματι, ακατανόητη η ενέργεια αυτή της Πυροσβεστικής και των άλλων αρμοδίων, να φύγουν τα πυροσβεστικά οχήματα από την περιοχή της Ανατολικής Αττικής και να μεταβούν στην Κινέττα, ενώ από την προηγούμενη ημέρα (22/7) γνώριζαν όλοι τους το βαθμό επικινδυνότητας τέσσερα (4). Θα μπορούσαν, κάλλιστα, να μεταφερθούν στην Κινέττα πυροσβεστικά οχήματα από άλλες γειτονικές περιοχές, όπως από την Κορινθία, την Αχαΐα, την Αρκαδία, την Ηλεία, την Αιτωλοακαρνανία κ.λπ., που δεν είχαν από την προηγούμενη ημέρα κανένα βαθμό επικινδυνότητας.

IV. Ώρα 5.15 μ.μ. έφτασαν στο σημείο της αρχικής φωτιάς στο Νταού Πεντέλης τα εθελοντικά υδροφόρα, δηλ. **με καθυστέρηση 34 λεπτών**, αλλά ήταν πλέον πολύ αργά, διότι η φωτιά είχε επεκταθεί και δεν ήταν δυνατόν να αντιμετωπισθεί με τα μικρά εθελοντικά υδροφόρα, που μόνο υπήρχαν. Ασφαλώς, εάν τα περιπολικά υδροφόρα οχήματα της Πυροσβεστικής ήταν στη θέση τους και δεν είχαν φύγει για την Κινέττα, είναι απολύτως βέβαιο, ότι και γρηγορότερα και αποτελεσματικότερα θα είχαν επέμβει στο σημείο της εκδήλωσης ή έστω θα την προλάβαιναν προτού πάρει ανεξέλεγκτες διαστάσεις, με τα γνωστά τραγικά αποτελέσματα.

Με βάση όλα τα ανωτέρω αποδεικνύεται, ότι το θέμα της ώρας και ιδίως της ώρας, που άρχισε η φωτιά στο Νταού Πεντέλης είναι ιδιαίτερης σημασίας. Το ότι δε από το εν λόγω VIDEO αποδεικνύεται, ότι η φωτιά στη Νταού Πεντέλης άρχισε πριν από την 4.41 ώρα, και ότι την 5.15 9δηλ. μετά από 33 λεπτά) έφτασαν μόνο τα εθελοντικά υδροφόρα (και όχι της Πυροσβεστικής), αλλά τότε, έστω και αυτά, ήταν δυστυχώς πολύ αργά!!!

β) Στην εφημερίδα «ΠΑΡΑΠΟΛΙΤΙΚΑ» της 11/8/2018 (σχετ.12) είδε το φως της δημοσιότητας κείμενο, βάσει του οποίου, από την ΕΛ.ΑΣ. είχε εκδοθεί τον Ιούνιο του 2018 σχετικό έγγραφο, βάσει του οποίου προβλέπονταν συνεχείς περιπολίες πεζών και άλλες ειδικές δράσεις, μαζί με πυροσβέστες, για την αποτροπή δημιουργίας πύρινων μετώπων. Δυστυχώς, και αυτή η διαταγή έμεινε γράμμα κενό και δεν έγιναν ποτέ αυτές οι περιπολίες. Είναι δε βέβαιο, ότι εάν είχαν ενεργοποιηθεί αυτές οι περιπολίες και εγκαίρως θα είχε εντοπισθεί η αρχική φωτιά στο Νταού Πεντέλης και εγκαίρως και στην πηγή της θα είχε σβηστεί.

Το έγγραφο αυτό της ΕΛ.ΑΣ., θα πρέπει οπωσδήποτε να αναζητηθεί από τους ενεργούντες την έρευνα και να προσκομισθεί στη δικογραφία προς αξιολόγηση.

Για το έγγραφο αυτό υποβάλλεται εκ μέρους μας συγκεκριμένο αίτημα για ν' αναζητηθεί εκ μέρους Σας από την ΕΛ.ΑΣ. και να προσκομισθεί στη δικογραφία.

γ) Για να γίνει αντιληπτό το μέγεθος της ανευθυνότητας και της έλλειψης κάθε συντονισμού, πρέπει να επισημανθεί και το εξής πολύ χαρακτηριστικό, ήτοι το ότι την επομένη της τραγωδίας, όλη αυτή η υπόθεση χαρακτηρίζεται από το Γενικό Γραμματέα Πολιτικής Προστασίας ως «καταστροφή μικρής έκτασης». Πρόκειται δηλ. για ακατανόητο, ανεύθυνο, επιπόλαιο, προκλητικό και εγκληματικό χαρακτηρισμό, όταν έχουμε, μέχρι σήμερα 99 νεκρούς, δεκάδες σοβαρούς τραυματίες και πολλές δασικές εκτάσεις και ιδιωτικά ακίνητα και αυτοκίνητα τελείως κατεστραμμένα.

Ειδικότερα, η εντεταλμένη Σύμβουλος Πολιτικής Προστασίας Ιωάννα Τσούπρα εξέδωσε την υπ' αριθμ. πρωτ. 146513/24-7-2018 απόφασή της, με την οποία κηρύχθηκε την επομένη της καταστροφής σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης πολιτικής προστασίας

του Δήμου Μεγαρέων της Περιφερειακής Ενότητας Δυτικής Αττικής και όλων των Δήμων της Περιφερειακής Ενότητα Ανατολικής Αττικής για την αντιμετώπιση έκτακτων αναγκών και την άμεση διαχείριση των συνεπειών που προέκυψαν από τις καταστροφικές δασικές πυρκαγιές που εκδηλώθηκαν την 23^η Ιουλίου 2018.

Από την απόφαση αυτή ανακύπτουν τα εξής ιδιαίτερα σοβαρά και κρίσιμα θέματα:

I. Πρώτα και κύρια, γιατί η απόφαση αυτή εκδόθηκε τόσο αργά, ήτοι την επομένη της καταστροφής; Θα έπρεπε αυτή να εκδοθεί αμέσως, το απόγευμα της 23/7/2018 και μόλις έγινε αντιληπτή η έκταση και το μέγεθος της πυρκαγιάς και της καταστροφής. Αλλά πώς θα μπορούσε να γίνει αυτό, αφού από την προηγούμενη (22/7/2018), όπως προβλέπεται, δεν συνεκλήθη το αρμόδιο Συντονιστικό Όργανο της Περιφέρειας, στα πλαίσια του οποίου θα αποφασίζονταν τα προβλεπόμενα και τα αναγκαία, μεταξύ των οποίων και η άμεση κήρυξη της περιοχής σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης πολιτικής προστασίας.

II. Η απόφαση αυτή, για την έκδοσή της στηρίχτηκε στην παραγ. ιδ του άρθρου 8 του βασικού νόμου 3013/2002 για την πολιτική προστασία, βάσει της οποίας «στην περίπτωση τοπικής καταστροφής μικρής έκτασης, μπορεί να εξουσιοδοτεί το Γενικό Γραμματέα της Περιφέρειας ή τον οικείο Νομόρχο, για την έκδοση των σχετικών αποφάσεων» (**σχετ.13**). Αυτό σημαίνει, ότι, όταν πρόκειται για καταστροφή μικρής έκτασης, τη σχετική απόφαση για την κήρυξη της περιοχής σε έκτακτη ανάγκη, την υπογράφει ο Περιφερειάρχης ή ο νόμιμος αντικαταστάτης του, ενώ εάν πρόκειται για καταστροφή μεγάλης έκτασης, όπως στην προκειμένη περίπτωση,

την υπογράφει ο ίδιος ο Γενικός Γραμματέας Πολιτικής Προστασίας.

Το γεγονός, όμως, ότι τελικά και μάλιστα την επόμενη ημέρα κρίθηκε ως ημέρα καταστροφής «μικρής έκτασης» και εξουσιοδοτήθηκε προς τούτο η Περιφερειάρχης και στη συνέχεια η αντικαταστάτης, σημαίνει ότι, τόσο η Γενική Γραμματεία Πολιτικής Προστασίας, όσο και η Περιφέρεια Αττικής, υποτίμησαν και υποβάθμισαν την όλη υπόθεση, έστω και εάν κάηκαν τόσες εκτάσεις, τόσα σπίτια και ότι κάηκαν τόσοι άνθρωποι.

Είναι και αυτό μία μεγάλη απόδειξη, ότι υποτιμήθηκε από την αρχή η περίπτωση και γι' αυτό δεν υπήρξε η προβλεπόμενη κινητοποίηση και ο απαιτούμενος συντονισμός, ενώ όλα τα πυροσβεστικά μέσα της περιοχής μεταφέρθηκαν στην Κινέτα, παρά το ότι από την προηγούμενη ο βαθμός επικινδυνότητας ήταν ο ανώτερος (4).

δ) Προσάγεται και επικαλείται σχετικό δημοσίευμα της εφ. «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» της 14/8/2018 (σχετ.14), από το οποίο προκύπτει, ότι παρόμοιες φωτιές εμφανίστηκαν αργότερα, ήτοι κατά το μήνα Αύγουστο 2018, τόσο στην Πάτρα, όσο και στη Βόρειο Εύβοια και εφαρμόστηκε και έγινε συγκεκριμένο σχέδιο και υπήρξε μεγάλη κινητοποίηση και συντονισμός εκκένωσης των κινδυνευόντων οικισμών και γι' αυτό δεν είχαμε κανένα απολύτως θύμα.

Δυστυχώς, όμως, κανένα τέτοιο σχέδιο δεν υπήρξε, κανένας συντονισμός και καμία κινητοποίηση στην περίπτωση της Ανατολικής Αττικής την 23-7-2018 και γι' αυτό είχαμε 99 θύματα κ.λπ. και γι' αυτό υπάρχουν τεράστιες ποινικές ευθύνες και των μηνυομένων.

9. ΤΕΛΕΣΘΕΝΤΑ ΑΔΙΚΗΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΜΗΝΥΟΜΕΝΟΥΣ:

Σύμφωνα με τα προεκτεθέντα, οι κατά τα άνω αρμόδιοι διέπραξαν τα παρακάτω αδικήματα:

α) Όπως είναι γνωστό, σύμφωνα με τη διάταξη των άρθρων 306 Π.Κ. (έκθεση):

«1. Όποιος εκθέτει άλλον και τον καθιστά αβοήθητο, καθώς και όποιος με πρόθεση αφήνει αβοήθητο ένα πρόσωπο που το έχει στην προστασία του ή που έχει υποχρέωση να το διατρέφει και να το περιθάλπει ή να το μεταφέρει ή ένα πρόσωπο που ο ίδιος το τραυμάτισε υπαίτια, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον έξι μηνών.

2. Αν η πράξη προκάλεσε στον παθόντα: α) βαριά βλάβη στην υγεία του, επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα ετών β) το θάνατό του επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον έξι ετών.».

Εξάλλου, γίνεται δεκτό, ότι «Αβοήθητη είναι η κατάσταση, στην οποία το θύμα δεν μπορεί από μόνο του, να υπερασπισθεί ή να βοηθήσει τον εαυτό του έναντι κινδύνου ζωής ή σωματικής ακεραιότητας, με τις δικές του δυνάμεις ή και της αναμενόμενης με ασφάλεια ή έστω με μεγάλη πιθανότητα βοήθειας από έξω, δηλ. τη βοήθεια τρίτου». (Α.Π. 332/2000 Π.Χρ. Ν σελ.892, Α.Π. 876/1986 Π.Χρ. ΛΣΤ 806 – Μ. Μαργαρίτης Ποινικός Κώδικας 2003 σελ. 809). Επίσης, κίνδυνος είναι η δημιουργία όρων, από τους οποίους αρχίζει μία αυτοδύναμη διαδικασία, που θα οδηγήσει σε βλάβη του έννομου αγαθού της ζωής ή της υγείας, αν δεν ανακοπεί με οποιονδήποτε τρόπο (Συμεωνίδου – Καστανίδου σελ.657).

Πρόκειται για έγκλημα συγκεκριμένης διακίνδυνευσης της ζωής και της υγείας του παθόντος (Αιτ. Εκθ. 1933 σελ.141, Α.Π. 332/2000 Π.Χρ. 842 Σημ.Μαργαρίτη Π.Χ. ΛΕ σελ.181) δηλ. το

αποτέλεσμα της πράξης πρέπει να είναι ένας συγκεκριμένος κίνδυνος ζωής ή της υγείας ή μία επίταση ενός τέτοιου κινδύνου.

Επίσης, θα πρέπει να επισημανθεί, ότι ο κίνδυνος της ζωής, αρκεί να είναι και ενδεχόμενος (Α.Π. 467/91 Π.Χρ. ΜΑ 1004, Α.Π. 876/1986 ΛΣΤ σελ.806).

Απαιτείται δόλος του δράστη και αρκεί και ενδεχόμενος (Α.Π. 719/97 Π.Χρ. ΜΗ σελ.229, Α.Π. 332/2000 Π.Χρ. Ν σελ.892. Συνίσταται δε ο δόλος στη συνείδηση του δράστη ότι ο παθών περιάγεται σε μια επικίνδυνη κατάσταση (σχετ. Α.Π. 467/91 Π.Χρ. ΜΑ σελ.1004, Α.Π. 876/1986 Π.Χρ. ΛΣΤ σελ.806) και δεν απαιτείται ο δράστης να θέλησε τον κίνδυνο ή αποτέλεσμα της πράξης του (Τούσης – Γεωργίου άρθρ.306 αριθ.11).

Η πράξη της εκθέσεως είναι κακουρηματική, αν προκλήθηκε στον παθόντα βαριά βλάβη της υγείας του (ποινή κάθειρξης μέχρι 10 έτη) ή θάνατος και τότε επιβάλλεται ποινή κάθειρξης τουλάχιστον έξι (6) ετών. **Απαιτείται δόλος του δράστη, ως προς το βασικό αδίκημα της εκθέσεως και αμέλεια για την επέλευση του βαρύτερου αποτελέσματος** δηλ. της βαριάς βλάβης ή της θανάτωσης του παθόντος.

Θα πρέπει, επίσης, να επισημανθεί ιδιαιτέρως, ότι αβοήθητος θεωρείται ο παθών κατά την έννοια του άρθρου 306 § 1 ΠΚ, όταν προέρχεται σε κατάσταση κινδύνου για τη ζωή του και είναι ανίκανος να απομακρύνει αυτόν τον κίνδυνο, χωρίς τη βοήθεια άλλου, που με τη δραστηριότητα του εκφράζει τον υπηρεσιακό προορισμό ενός τμήματος της κρατικής μηχανής ή άλλης αρχής (Συμβ. Στρ.Θεσ.16/2003 ΝοΒ 51 σελ.1497, με παρατήρηση Χ.Δ.Α.).

Τέλος, είναι απαραίτητος ο αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ της έκθεσης και της σωματικής βλάβης ή του θανάτου, δηλ. της πρά-

ξης ή της παράλειψης προς το βαρύτερο αποτέλεσμα (Α.Π. 7/9/97 Π.Χρ. ΜΗ σελ.229, Α.Π. 467/91 Π.Χρ. ΜΑ σελ.1004).

Στην προκείμενη περίπτωση συντρέχουν όλες οι προϋποθέσεις και όλα τα στοιχεία για το αδίκημα **της κατά συρροή κακουργηματικής έκθεσης**, δεδομένου ότι έλαβαν χώρα οι προαναφερθείσες παραλείψεις και ο τραγικός θάνατος μέχρι σήμερα 99 ανθρώπων και μετά βεβαιότητας δυστυχώς και πολλών άλλων, μεταξύ των οποίων και οι ανωτέρω δύο δικοί μας άνθρωποι.

Συγκροτείται δε το αδίκημα της έκθεσης από τη στιγμή, που οι αρμόδιοι και ήδη μηνυόμενοι, και ενδεχομένως και άλλοι, είδαν τη μεγάλη φωτιά να φεύγει από το Νταού Πεντέλης προς τις περιοχές Ν. Μάκρης, Μάτι, Ν. Βουτζά, Ραφήνας κ.λ.π., και επίσης, που είδαν, ότι υπήρχαν, τόσο μεγάλοι και πολύ επικίνδυνοι άνεμοι, που ασφαλώς, γνώριζαν και το γενικό σχέδιο «ΞΕΝΟΚΡΑΤΗΣ», και δεν το εφήρμοσαν αμέσως και εγκαίρως και επίσης γνώριζαν τη μεγάλη επικινδυνότητα των περιοχών αυτών, λόγω του ιδιαίτερα πλούσιου εκεί δάσους, και όμως, δεν προέβησαν ιδίως, έστω την τελευταία στιγμή, στην εκκένωση των περιοχών αυτών και των οικισμών, και γι' αυτό ήταν βέβαιο, ότι θα είχαμε, ως αποτέλεσμα, πολλούς θανάτους και όμως, δεν προέβησαν, όπως είχαν υποχρέωση, σε καμία προβλεπόμενη ενέργεια, πολύ περισσότερο εκκένωσης των οικισμών αυτών και ιδιαίτερα του Ν. Βουτζά και του Μάτι και γι' αυτό είχαμε τόσα τραγικά θύματα, μεταξύ των οποίων και οι δύο ως άνω άνθρωποί μας.

Όλα τα στοιχεία καταδεικνύουν, ότι πρόκειται για κλασική περίπτωση του αδικήματος της κακουργηματικής έκθεσης.

β) Πέραν των ανωτέρω, είναι γνωστό, ότι με το άρθρ. 302 Π.Κ. προβλέπεται το αδίκημα της ανθρωποκτονίας από αμέλεια, και διαλαμβάνει τα εξής:

«Όποιος επιφέρει από αμέλεια το θάνατο άλλου τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών».

Στην προκειμένη περίπτωση, και με βάση όσα προαναφέρθηκαν, συγκροτείται και το αδίκημα της κατά συρροή ανθρωποκτονίας από αμέλεια.

γ) Εκτός των ανωτέρω, στην προκειμένη περίπτωση υπάρχουν και άλλα αδικήματα, όπως του εμπρησμού δάσους από αμέλεια και του εμπρησμού επίσης από αμέλεια, όπως και των σωματικών βλαβών, αλλά και αυτά τα αδικήματα θα ερευνηθούν από την Ανάκριση.

-----,-----
ΕΠΕΙΔΗ, οι ανωτέρω ισχυρισμοί μας είναι νόμιμοι, βάσιμοι και αληθινοί.

ΕΠΕΙΔΗ, προσάγουμε και επικαλούμαστε όλα τα ως άνω αναφερόμενα έγγραφα.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Και με τη ρητή επιφύλαξη παντός νομίμου δικαιώματός μας.

ΜΗΝΥΟΥΜΕ

ΚΑΙ ΕΓΚΑΛΟΥΜΕ τους ανωτέρω μηνυόμενους και ΖΗΤΟΥΜΕ την άσκηση κατ' αυτών των σχετικών ποινικών διώξεων και την κατά νόμο τιμωρία τους.

ΔΗΛΩΝΟΥΜΕ, ότι παριστάμεθα και οι δύο ως πολιτικώς ενάγοντες προς υποστήριξη της κατηγορίας, για τον τραγικό θάνατο των ως άνω δύο ανθρώπων μας.

Ως πληρεξουσίους δικηγόρους, αντίκλητους και συνηγόρους μας διορίζουμε, ανά δύο ο καθένας μας, ήτοι ο πρώτος από εμάς τον Αντώνιο Γρ. Φούσα και Δημήτριο Αθ. Σκύφτα και η δεύτερη τους Δημήτριο Γρ. Κόκκορο και Κων/νο Αντ. Φούσα (Ασκληπιού 6-8, Αθήνα).

Ως μάρτυρες κατηγορίας προτείνουμε τους εξής:

1. _____ ου Δημητρίου, Νομικό, Στέλεχος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, πρώην Πρόεδρο του Εξωραϊστικού Συλλόγου Ν. Βουτζά, κάτοικο Ν. Βουτζά

2. _____ του Αλεξάνδρου, κάτοικο Φιλοθέης Αττικής

3. _____ Γεωπόνο – Περιβαλλοντολόγο, Πρόεδρο του Εξωραϊστικού Συλλόγου Ν. Βουτζά, κάτοικο Ν. Βουτζά

4. _____ Αντιστράτηγο και Υπαρχηγό του Π.Σ. ε.α., κάτοικο Αθηνών.

Προσκομίζεται και το υπ' αριθμ. 23437723095811190075 παράβολο υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου για την άσκηση της παρούσας εγκλήσεως μας (**σχετ.15**).

ΠΡΟΣΑΓΟΜΕΝΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΈΓΓΡΑΦΑ:

1. Χάρτης της ΕΜΥ για βαθμό επικινδυνότητας 4.
2. Η υπ' αριθμ. 940/2015 απόφαση του Α.Π.
3. Υπ' αριθμ. 634/2016 απόφαση του Διοικ. Εφ. Πατρών.
4. Πρακτικό του ΣτΕ περί μη άσκησης αναίρεσης (φωτιές Ηλείας)
5. Δηλώσεις του Ευρωπαίου Επίτροπου Ανθρωπιστικής Βοήθειας Χρήστου Στυλιανίδη.
6. Δηλώσεις του Αντιδημάρχου Μαραθώνα Βάϊου Θανασιού.
7. Δηλώσεις του Δημάρχου Ραφήνας Ευάγγελου Μπουρνούς.
8. Δηλώσεις του Προέδρου των Πυροσβεστών Δημητρίου Σταθόπουλου.
9. Δηλώσεις του Καθηγητού του Παν/μίου Αθηνών Ευθύμιου Λέκκα.
10. Περίληψη της έκθεσης της Επιτροπής Κώστα Συνολάκη.

- 11.** Εφημερίδα «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» της 21/8/2018.
12. Δημοσίευμα της Εφημερίδος «ΠΑΡΑΠΟΛΙΤΙΚΑ» της 11/8/2018
13. Άρθρο 8 Ν. 3013/2002
14. Δημοσίευμα της Εφημερίδος «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» της 14/8/2018.
15. Το υπ' αριθμ. 23437723095811190075 παράβολο υπέρ του Ελλ. Δημοσίου.

ΟΙ ΕΓΚΑΛΟΥΝΤΕΣ ΚΑΙ ΜΗΝΥΤΕΣ

1. Ιωάννης Χαρδαλούπας

2. Γεωργία Μοσχού

Στην Εισαγγελία Πρωτοδικών Αθηνών
 σήμερα την 20/08/2018 ημέρα
 ΠΕΜΠΤΗ και ώρα 11:20 π.μ.
 ενώπιον του κ. Εισαγγελέα ΕΛΛΗΣ
 ΣΥΡΟΠΟΥΛΟΥ και του Γραμματέα
 ΙΩΑΝΝΗ ΦΡΑΓΚΟΥ παρουσιάστηκαν ο
 ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΑΡΔΑΛΟΥΠΑΣ και η
 ΓΕΩΡΓΙΑ ΜΟΣΧΟΥ
 και με τη μεσεύφηνη από 20/08/2018
 μήνυσή τους κατά ΙΩΑΝΝΗ ΚΑΤΑΚΗ ΡΕΛΑΣ ΔΟΥΡΑ/ ΗΛΙΑ ΚΙΝΑΚΗ,
 ΚΑΙΛΟΙΩΣ ΔΕΜΟΦΕΔ και ΚΑΙΛΟΙΩΣ ΗΛΙΟΥ
 προφορικά το περιεχόμενο αυτής.
 Ο ΚΑΤΑΘΕΣΑΣ Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
 σχετική προσηγγεία του
 Εισαγγελέα Πρωτοδικών Αθηνών
 Αθήνα, 20/08/2018
 Ο Γραμματέας